

٤-
٣٣٨٧ / ١١ / ٢٤
اسكن شد

بازدید شد
۱۳۸۱

۱۰۶۷
کتابخانه مجلس شورای ملی
مؤسسه ۱۳۰۲
اسم کتاب رآت الارض
مؤلف حاج میرزا محمد حسن لاری
موضوع تألیف سیاحتیه
۷۵۲
شماره دفتر ۵۴۲۸

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۷۰۲

مجموعه ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱

۴-۰
۳۸۷/۱۱/۲۶
اسکن شد

بازدید شد
۱۳۸۱

۱۰۶۶/۱۰/۱۳۸۷
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
مؤسسه ۱۳۰۲
اسم کتاب: مرآت الارض
مؤلف: حاج میرزا محمد خاں لوی
موضوع تألیف: سیاحتیه
۷۰۲
شماره دفتر: ۵۴۲۸

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی
۷۰۲

۲۱۰۷

۱۱۲

فهرست فخر و زنا و موسوم به ارض

مقدمه در این کتاب در بیان مملکت و مملکتها و مملکتها

حرف اول در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

فصل اول در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

حرف دوم در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

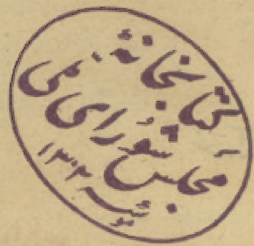
در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

خاتمه در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

در بیان مملکتها و مملکتها و مملکتها

۷۰۲
۵۴۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

هو الله ی اول رسول الهی و درین نحو بنظره عاقلین کلمه و کلمه که در کون
 در نامه بجا و راجحه ابعاد و در حرف کاف و زون بجا که در کتب
 اربع حرف کتاب معلوم است و تقاب از هر صورت و در بر پشت نشا
 گشت کثر آورده از روی کار بر مکنده و شور حقیقت ان حرف بکوی
 انداخت از حرات مکنات رنگ برقت عکس بر این حرکت عکس از اصل
 حجاب کوه و مجاز قطره تحقیق شده کار برد از ان علوی و حرکات
 ثقی که در گرفت و اوج و مقیم هر یک نظایر می رسد باری که باشد
 این را عرب نامواقی با اختلاف طبع با اختلاف یکدیگر صبر و شکیبایی
 و از ابا طاهر بنسراج این نقشهای بدیع و تاج و لفظ پر پی
 گوید و از سیر از توحید هر یک ثبات و نویدی رسیده هنوز شاهد و
 در پرده و سوخته شمع فسرده در هزار دستان هزار دستاکی نشیند

و بعد از آنکه بر نامه این با چراغ بپوشد و باغ تهر آن
 بپوشد **نظم** در جهان آدمی و ما فارغ در قیام و جرمه و هشیار
 هم از این جرمه است که خاک جرمه چین برین رتبه بر می مای
 و با کبره کویر آن چو در فرسای دکان اگاه و شنایان در کاه
 بر از قشای ماه و دیگر روشنای کله خروار و درنده چه باشد
 سوار از فلک بجا که و از انوار بر می از خاکت با فلک این روش
 از عرش بگشت و ان یک از فرش بگشت سیر کلاک تغییر
 سیر از فلک بپراشاد که قله خیم شنید و سخن خیم دید خیم انبار
 خواجیه صفیا علیه علی و صیه و اولاده و صلواته و سلام آینه او نام
 خلق از انک ظلام بر پشت و فرمان عقل در نصای جمل نافه کرد
 تا در صفحات و جویات جوش بد گشت و قشای نظام کل که
 اختلاف شریک سحاب و علل جو چون و چرا را بواجب گفت که ارا
 بشه و رسد را با به سخن و درین بابا منقسم چه بحث که نغمه عام
 گزیده است و لغت نام آمده و قیمتی خاص که رسد ناده و نشاید
 الله در مقصود پس خط این نظم مقتضی سایش و قاری شده که بسیف

آیت مطهره اتواند که بگوید و جود از عدل جدا نواند که بگوید
 عالم بعین مملوک و وضع مملوک ایشان مسلم شد هر ملک ملک مستخر
 خویش بود و هر قسمت از جهان نصیب و جو جهان با آن آری
کنت لیظهرها علی من احسن علمهم و یشکرها علی ما اتم
الهم در بخت است و مهلکات دشمن برادر یک مرکز بود
 و در امان طور استماع جور بطایق یک نظر است نصیب
 کارند و لامطابقه دین و دولت خاص است که حاضرین خدا
و ما شرع بهی الا زال للذین ناصروا للشرع ما یشاء و فی
العدل و احدا و لیجور فاقدا و هذا دعاء للذین ناصروا
 اگر اندکی مقتضیات دولت را منافی حریّت ملت بمقتضیات
 نگیرد همش صرف لطیفیات است نه تفریق که المملک و الذین
تو امان خلدت سائران و ان که شرع با کان خویش فرخ را
 خویش بود و از مسائل دین اغراض کشنده و مصالح ملک غیر امن
نفرانید و ما یتوکلون هذا عذاب فرات ساع
شرا به و هذا ملج اجاج عجز از کرب ارب عادت تنی بنان

شک با بیکان که با علی گسترند و فاطر خدایان را بعبود محضات
 متاع کد خویش با فضا ط آورند و لایزال نفع هر یکی گسترده بود با نادر
 احتساب و هر چه دنیا ط فرزند که بکار دبا ط لایزال بطن در روز
نظم شک شد بر فضا عافیت پانچ جرم پنجم باشد ایا جاع
القضا خاضق القضا رخسار چون ورق خوان از ان زد کرد
 در حق در آه سرود که پیش از دایه قدیم از کتب تعلیم کتب سبب ان
 ریاض فاطر طراوت رفت فکر مستقیم را هک سبب در عمان مکان
 یک خیال که بر عوالم مع را با اعتدال هوای همت با نسی کو در سرد
 بر انقطاع جانند بر زودین و بخت اودی است و خرم خرداد و عیال
 که سردی و خشکی های دی پیش طبع فسرده کو نظم بد و دشمن با خویلا رخ
 بخت پنجم جل مصدر کیمیا به همت و با ن اندیشه که تا چند بقدر
 معارف تهافت و بر غرور شده توقف حال که جل تو با این ترکیب
 تجرید گرفت امید است که تو را نیز در شاف امل بخود شاد کامی باشد
 من بعد از خدای نوشه باید بخت و از خرم در کان خوشه و از گل کشته
نظم از بوی شهر که هر منظر طلب کنج و خرم دار کشته در بانی که بر نظر

بد را بپوشد و لکه مفقود گردد و راه نورشید جوید جلوه شود و یا
 نه منی در عرصه باغ و انبیا و ده و داغ برین راه لاله درین کلبه
 و در رقصه پیاپی بار آورده ثابت علی در اصل کند صفت فریز کرد
قل سبوا فی الارض فانظروا کیف بدأ الخلق عایت
 مکنون بختی تپای شوق از قارخانه زبان از خرق کهار بانه
 دعای تهمی و غوغای پندایش پیش ارباب الباب سجد و دست
 و عید است **نظم** ای مدعی برو که مرا با تو کار نیست **جواب حاضر**
 با عید چه حاجت **خامنه** زان حدت عامه بختی نیست **نظم** اذا فطرت الله
فلا یجبه فان جوابه ان لا یجابه چه عالم نه از آنچه
 شمرده اند از سر پیش نیست یکی نویسد عالم حیوان که پیا پیا نیان
 و اهل عالم چه عالم نه از آنچه شمرده اند از سر پیش نیست یکی نویسد
 عالم حیوان که پیا پیا نیان و اهل عالم چه جذب منافع و دفع مضار
 نخواهند و ندانند و یکی اهل بلاد و مدن که بشان را عوس تبان
 و قنارین مصروف و شبها طپند و حرف و کلمات نه که با بنها
 مشغول نیست بلکه از اینها ملولند و ایشان در عالم حکومت **ع**

در حق جوید
 و عید پیش

که باشند در بحر مغنی غریق **در تحقیق اشیا بحث کنند** و مبدا و معاد
 خصص نمایند و شاه دست که بان تجار کونیه کان ازین طایفه بزرگان
 نیست برایشان عصر که بره عدل رفعت بنم دهند و بوزارانی بیک
 اندیش که از پناه خلق از کپالش خویش بگذرند از کم و بیش کونیه فرقه
 غارت جوی خلوت گزین بزدق و بر نهشته و بد و دیو تمیل و اگر غیر
 و انیز کارند عقیف و بر نه کارند اند ادب اگر چه صابر است و کان تهمی
 از تجربه و امتحان است و نقش خانه و ابدان لیب ساخر که غالباً در سر بلند
 و شاه صانع نیست **نظم** با حق از حق بگریخته چنان ترسانه گری
 ریخته از بر نظر طایفه عاقل شویده کار است و ایشان روزگار و گویند
 اگر ملک را مخلصی آلوده آفاق نشدی و بایستد و استغراق
 ثابت است که استحقاق این کمالات خاص عیب حیوان است و عیبت
 که با عیب حیوان در عیب خود به بصیرت و گناه و نظره نفی صیغ نهیم
 از کجاست این **نظم** و شعر عاقلان با کهنیم **نظم** زانکه خواب در خطا کاریم
 در چو یک از غلبد دیده شده امدی این حد در صد و یک و صد و یک
 باشد در عالم حق و عقل تدبیرش ماکس و زاد و معاد نخواهند و حسن و جمشاید

عقلی و اندیشه خستاید در فصول این شرح موع و کوی از ادب است بر بلاد
 شعله و با بهرست و جبرست کرد و در الموقش المبین سبب تا لطف کتب
 از کلامی باین اندیشه کزینست و غامه از راحت نادر است و شب و صبح را
 چون با طکر سر سیه میکرد شواهد الفاظ همه از الی طمانی خالی
 غار اندیشه در دل کاه از نوره زار غیر عالم و کل میخیزد و از دل او
 ناکه ناله بل و کاه بنوک خامه پس بر میخیزد و تجدید معلوم او میخیزد
 خامه و خندل دندان یکدو کار است بندان می بکند و چون
 اصل سینه میخیزد فقره سوس برکت شعله سینه میخیزد
 و از نواب و هر خط غایت لفظ و پیوست هم در هر کس که ۱۲
 لغت شانه است و عادل ذیل و دایره عاری از سر بر مودع بر
 مضره غرضتقال حبت طاب ثراه و چهل مقلد مقلده و شواهد
 کاین جهان خوب بود و مرد بزرگ و با جلال طبع روی بان عالم
 ندارد و این عالم چند روزی نیمه بانه نظم دستگاه شرح لغت و آنچه
 دور از نوبت بار کاه عادل بود لا اکثر و آن نحوه تخت آسمان لغوی
 خلافت از مقام جبهه باین بی پناه مکه نان آم افکار کزین

و در جرم کفایت او در کت عفاف است در مدح او شری از عرب
 بنمذف جهور در دهر جم مشهور که نظم ولو کان الکنا و یحیل
 هذا لفضلی النساء علی الرجال و معروف است معنی که
 انساب طلفت بخرم بجات افق مغرب میرسد و در جهان طلفت
 انقلب ناکه برین و خلق و از خلق یکدگر کز جمعی از دست میخیزد
 بر است مسجد بروند و فرقه در بازار از مردم خوش و خوشی دارند
 مدد و بکده در هیچ بازار هیچ و در خوش دارند سرایه آنها دعوی چاکر است
 و حفظ شعله از خطرات نهفت عثرات عثر است این بنده افعالی این
 فرقه را به دست تو بکند از دست تو مودت ظلمت با هر مطلع
 فجر مقلد محبت الکیل الضح یعقوب نه اهل طبع صبح در است
 ناصر الدینی که بهترین نسخه سحر سلامت از نواز از بسمان که مقلد
 مقلد خلافت زمدین کف و طبع قباب از جهه غرب نکل
 از قنات و در خواب میباید بود که ازین خبر خجسته میباید
 طهر آن را از نوبت روح فتوح دست و او خلق بجهتها لذات
 اول قره مهر نموش بر دکان جهور باین زده شد زیرا که غرض شعبه

با اهل راز که همواره مشغولند و این لغو باصل خود که مصل او بجز
 کشت ناله مظلوم و لاله محروم از خویش معلوم میکرد چنانچه پند
 در قطع عدل بر امتحان میشد کن کار در معرفت باز خوب بود
 نامه علی از حب و رست میرخت بکفوم را راز که برود شد تیغ
 بکفوم را جوهر لبه بر کمر مهر خلق بر کف ادا نمودند و پند معاد
 نه شد سر خوش بکف دست ملاوت ما تفتح من ابواب
نفسها نأيت خير منها و اوقیانها نیرین میکرد و انا و
 بر دبال کلین آئین و کشت نظم صبر کن تا علم فراز و مهر
 کین تا شریح را اثر است جهان کین جوانی از گرفت که شاه
 جوان بخت روی بری آورد و در فراز منهد کی کشت نظم عجم
 و ملک جسم از با من کاف نصر نصرت شاه طمانینه بفرم
 نفع عالم بر خست شخص اول در شکا بنس و دل شکا بر عقل
 نخت بفرم دست کار گزار خیزاننده نوی شا بر چون بفرم
 علم کا و این نظم الانوار الامال ما وعدت نظم و ادله
الحدا قضی ما متناه نظم سکر این ساعت را طاعتی که بنابر رسیده

۴
 تقریر شده از مجاری حال خود بگویند که از یک نظم مثنوی
 شمع اگر نوزی تو از برای که ام روزی تو هنوز نظری بپایان
 برسد و غمیدی از عنوان نترسد که یکی از دوستان قدیم از در
 در آمد و فرموده نظم یبدأ المؤمن ان یعطی متاه و یا بی
الله الا ما یشاء کف بحرم اندک سکر در شکا بنس که بهیم
 و در فنون ادبیه فصاحت نشانی از سیر فلک کرده با بهجوم نجوم
 و خراش کورست میکرد و بهیاده که تا اقصای خشن پرتو تا خشن آید
 و اما ده نغری سخت پیش نظم سحر کعبه بعد جبهه بر دم و رفت
 سفر و بیعت نظم و کربا نظم کفم مکه ام جانب کف بیلا و سما
 کفم تجارت کف بیفارت که کوه این با مساحت بخت فزاید
 و از آن طبع فراوانی مال و فزاید بال پنج سب از شمع این سخن
 در ایستنا عجم نامه که روی سواد از طرف نیال بصد رود و سب
 و قدر برقت و طاعت بر دایم بر سر عار و انکار و توبه و استغفار
نظم و کنت فی لا یقضی البعد ساعة نظم فکیف و قد
مرت علی شعور و الکنه بر دور و کانت قدیم بهین که نوی کعبه

از افاق ایشان برسم و طریقت ایشان دعا کوه استغفر الله
فی کلینیم سبعین حرفه مراحل عمارت سنین اربعین است
 بر کس مازت عرض سنین و اما ترستان چنین نظم طلایع
ضعیف قذا غارت علی القوی و تا عبدالمالک
قطام مرا از انوار اهر جنت بر دل برت ح جرات و به
 از بر میگردد بری فیهین و ملک تار دل بر جوع را به فرزند
 و با طبع ترا بر یک ستم و میردت در کاسه کردن و باقی غیر
 نداشتن و توبه نمودن که کسی نیست که ناموس دین از ناموس کنی
 ندانند ذوق و طاق و آنچه کند با شیخ بریم قطع بسلی غایب نظم بمن مشفق
 ابا علی ح چو عیسی نان ابا کردم ایام از سیاق سخن خیزه شده بخنده
 افتاد ح نگاه کوشه خیمی خنده زیر لبی و نهتم با محبت جبهه
 عرض محارت عذاب و ملک لفظ را دین مروت و قنیت و تقدر
 از خوش گوشت و کاه چاره و تیر گزیده و کی تجد لسته الله
بشد بلا تغییر می پذیرد بلکه تا خیرش تغییر و این تغییر را به
 تغییر میشد پس بدین طرز از میان کویح خطا بر منسوب حکم فاکرست

از این کتب احادیث
 از این کتب احادیث

انکس مع و طاعت بر دیده مهال ح حجاب و حجاب است و تکلیف
 و تجربه معلوم شد که در مهال امر و غیره کمال کمال است و در مهال
 هم جان و خرد مال منصرف از تعلیم ناموریت بعد شمر و خورشید که است
 نصر و نماید بگو اشکار و معانی بسیار و ذوالیه بسیار و این مرتب و به
 میخ و امیرین ح حله شان از بلایه دم بدوم و بهینه از بلایه
 تغییر و جلوه دهد و تجمل و هباب و دیگر و جنت و این آداب از هم
 رکاب تفتیق است که هم که شریفان و شریفان و شریفان و شریفان
 ترجیح تغییر ح بدل از بلایه و جلوه باز و در تغییر
 که با کجا جنت و دوک ثمرکان در است حضور اشباح شال را
 برای دفع ضرر غبار غیبت کس لیس و انداختن نبشون و زبانه
 تا برنج مانند ترا شود و به و بنده توفیق ضرر او نه عولت کرد چه
 از خود انقدر کفایت کافی میگرد پس از راه فردین یکدیگر است
 ناکه این مثل است و ارد شد و شد که هر که از مقرر خلافت است
 بر که نکو گفت و از آنجا با نزل که یکبار است و کنار بخور ترسید
 و از خبر غیبت میجوخت و سراج بحیات و سرایه عمر و میگرد

از این کتب احادیث

حیل بینما الموج تخرج آب نیکه است هر لحظه در حق تعالی
 مبین و آب ساکن بنظر مرآه و خاک سیر و شرف افری بنماط **نظر**
 کار آب یاب اندر مشرب است **نظر** شغل خاک ساکن اندر
 من صری چشم را مهابت آب اذن ماست اطراف و سیر
 چه در حجب وضع و خلل خلقی پس عجبت **نفسه موج**
 من فوقه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض است
 اعضا با سان تاس است خود را بنا بر او قیاس مگرد و در معارضه
 بملکیت ایک از موج عظیم او ج غنی دارم و از رود با جره و از
 سفاین یاد و پیش مثلثات هوا و داری از بروج در کاهانه
 ز کجی جوت که کاه هر کوفت او بوسه بخور و از فوق امواج
 هم جوش در سر قله طالع میدانه سخن لغواست چش با میان از
 آب بران همین دور است از کلمات هر دم نفس از خنده و
 باز میماند در جو بعدم میگرینت قدم سبب در ای حجت بر عزم
 انامت غایب می آمد و با پس طاعت حضرت پایی تهافت
 با مظهر کشتی بخار که الکات او از نار برود و سلام بگو سپاس آید

و ناست میبشت چرا که از حیطه لطفت آمده **نظر** مرغ است
 چه اندیشه کند طوفان را **نظر** الفردی از کشتیهای انحصاری
 که بقدر مرسوم بود از قله موج چون طایر یکبار و روزی که هم عظیم تر نزل
 نشند طایر است مانند قاصدی از قابض روح و با فایدی از
 سفینه نوح خلوت و زبان توب بشمار بایت من گیتی بخار و بنا
 نهد و عورت گیرد و بنوبت یکبار از دنیا کنایه خود میگردد
 و در دل خویش میگوید و لهها چون دانه بسند و در مجمر نشسته
 بر بنفشه و شوش چه کشتی نشین قدر بود و فعل و اثر و است و نظم
 و لکش میخواند **نظر** از درون روزنای چشم ز نیمه ده هشتم **نظر**
 هفت کشت که ناکا کشته را بر رخوف بحر و تنی دست راه خود را
 در وسط دید که البرطیه هیچ بر نخوشت فاجایها الخاضع الیه
 جندع الخلاء مانند عذر امیری کاستنی دارد و همی چون **نظر**
 که از همه چیز بر سند و پیش از عده محل و اتصال محیط چنین کشته
 عشره عدت که عشره مقرر است در و منقضی شده در کنار
 حاجی زخان حکم که دست میندیش **نظر** بچه یار و دن به از شش ماهه

این نقصان مدت و خلاف عادت نقل تمام از فروست و شاف
 بن و شافی وضع سباب و یک گشت میخوب کل که دم زند
 از رنگ دوی خیش از خیزت صفتش در دمان کف از
 تصور ملک خیر و دل چادرم که این است همه را برای کسی که طرف
 منتهی است باشد کاری رسد **ع** یا که اینجا جمله چهارم
بگویند در بیان شرح بی صدق و غیره از این امری و کلام
عقد من لیسان یقفو قوی و در بر ساعت کی از لغت
 از منیر بطریق شرط معاده و منین کا طه او را در تهنیت در دم
و سخن منگوشت و الهوی بیگم برار که نه خور و دل از کار
 چون بهانه حرمت کلاه از سر برداشت با غلبه کلاه از دانه کفتم
 مجازات این حرمت و ادب پیش چشم من است زیرا که عایت
 فروشی و نیاز ناز و صفت و خداوند و درین مقام و نشسته ان
 ادب مابر کلاه و ستاری بر ترست و نه و پیش یا را باری
 جنس کلاه بر دوش کنایه است از باری **ع** که در شرف یا
 پیش از این می نیست **ع** سخن مهرت سخن که که کلاه بس و حق بود برت

این بیدارک باقی تمام تر هر چه هست بگوید حرف زبان ترجم
 حواست میرفت و بدم در دو چشم سخن تولد نفس ترست یا منی از
 حوصله لفظ تراید داشت با مطلب جان و حق و هر چه از تصرف
 عیب دوروی و ده ناله می یافت **ع** نهایی را از خردیانی است
 که شمع **ع** ترجمه را قدر خواستم معلوم خواستم بگویم آنکه وقتی در کلام
 اهل کلام بودم و با لوح و دفتر انس و الف بود ماه با خط و رسم
 چون خط و خطان این خط بکلیه حسن یا است و یا به عاری از خط
 و ناطقه شری چون مرغ مسکونی که روی بینه صورت معاینه میده سخن
 که بد و عاجز از قوه ضبط بر فرض خوب است و شامی بخود و صمیمیت با حق
 می شد و اگر صفت از معلم زبان می آید به کیری بر یکت یا سب از کلام
 سرمه که یکی که در اثرش است را می آید و در معنی مجرب است کشت
 تا در تعلیم سان از شرب کس است سرمه است و از استعانت نهال این
 سرمه در پرده محال است نخواهد و شنیده و خراشید و او را که مرغ سخن
 و ناطقه بکسر را مقدور نیست یا مرغ شلق از این بدست
 قطب است یا به در و محاورت اگر یا می نیست از بهمال لفظ که گزینست

حق من

و از آنکه غلبه از یکدست صاحب خلق بود و یک خط است و خط
چند در گذرد و بعضی دعای او اندازند و دیگر که در شرف حق است
گوشت سخن تا در دل نشیند بآن او را فراموش کرد که هر چه از آن
ذوق آید نشیند و در دل ازینست معلوم که روح محترمت فقط
برگزینها را میخشد تا در دل او طبع را باینه نیسان و حفظ را
موجب نقصان شود و بهر که گشت و فراموش کنی پیرایان بجا
همه نغمه و شیرین جملات و متناسب عضا و بدیع کلمات را پسند
بر تاب نهاده اند و طبعی ای لطف که دام و لهجات بر آفتاب
گسترده **نظم** آصفه ای از لطف بر کردن که اشد نادانان طبع
کردن در کرد و با نفس ندیدی از یک درن خست کنی به آموزند
و طبع فانی معطل در پس دهند قد و هب آفرین و ذوق
شیرین بستان بی طبع افسوس دارند و در دامن سوخشان بستان
بر من سخن ندیدم که صفت اطلو **نظم** و فضل مدد معصوم
نظم میگویم چون در امل و شوق تو بگری و ای اولین تر از وی
عقل دست آید که ملائک تفاوت با در سخن **نظم** عقل آتم

بردم طریقت هر چه مع کلم بلیق منور از شمع و بآن لغای
عاری میگردند و اکنون از غلبه صطلوح که طبع آن سر و صورت علم
اجتایست و جهان میداند که غلبه رب از حق معلوم بیاورد بآن
بنا طلب معلوم بگو **نظم** خبیب که آن کله دارد و روشن ثناب است
و از سر قش **نظم** تاب قلم در دعوی گرفت ملک را بگردانست
و باین کاتب بآن را غلبه نهاد و از کوه کرایا میخاک را
با سحره و ارباب **نظم** الحان بکرم الجل و بیان نظم
نیت کنی سگری سحر و طبع هر چه در دشت آتش و اندک دم خوبند
نظری ترس نعم این ندانم **نظم** و خود و صد مقدمات و جواهر که همه
سوال مقدس نیت اینجا نیست شغل فرغ نعل سخن در کیف و کم
و حق مسلک باید که باین در جرات دارند ازین چندی که در این
در کشته و از راه شایسته است و جمیع سلاسل با به روح و نور روح
مرا و حکم و جوب بهر رسانیده و دعای قادیان است و طهر و صفاست
کبری که بفرمای پشمار چیده از بجه و انفس صیده و اینها را در اثر
نظم برین است ایران خلعت مستحسن شده و متاع خط را بجه طریقت

ان من شئ الا ليحكمه خلاف هم ربك و بوبه گشتن کما
 هم سرب از کجی همه از کجی پیدا آباری سبز و غار از یک جو پاک را
 در یک کلهای سرخ و از که از شادی و دور و کشف اند از اثر یک بهار
 و این معرفت از جمله آن در است که حق تعالی میفرماید **وَالَّذِينَ**
جَاهِدُوا فِيْنَا لَنُعَذِّبَنَّهُمْ سَبَلًا هم همین جاد و موعود را
 دیدم که پیوسته بکثرت فانی احوال مناجات کردی که بار خدا
 خوش و در غنچه متجده اند غنچه ستره کردان تا از قول ثانی شده
 از آن هر از وجود تو انهم که با جلد این عابد نیز بر موقوفه که صدای حق
 مکنات را از شش در پیافیه **اول** در شنائی را **دوم** استقامت
درین را **سیم** جدا کردن آب را از زمین **چهارم** آفتاب و ماه و ستار را
پنجم برنده و شناخته و **راشم** حیوانات ارضیه و آفریده آدم را
 بصورت خود آفریده **نهم** از کشته بود که از هر کار از خفت و است
 و درین باب فرق عیسی در کشته بخاری بر دارند و پیوسته عالم
 اسباب در بطع مسله مرادیه شرب باین از ملک حکما ساخته اند
 در مرتبه و این نیز که کشت چون کوزه مانده از دی بر آتش معادن

و نبات و حیوان در بیان تقنی گرفت و خلل آب خاک
 از تضاعد انجازه جبال و قلال ظاهر شد و آب از آنها فرو
 و وید چون که تا کون در حق و باران و کله و حریق و لو نهاده
 پدید گشت از آنها که حکمت قضای چه یکسان عالمها و است ازین
 مرتبه جلالت کل است ترقی کرد و شرفتر می شد تا بر جان رسید که پیش
 نبات پس از عالم جاد و بعد از است نبات و است نفعال بر مرتبه
 در میان آب و هوا بود عالم نبات است که در دید با چهار خادم
 که جادیه و ماسکه و ماضیه و وادیه است و اولین مرتبه نبات
 که خاست جد کرد و در از تهی است بخواب و انگر رسیده و اینها
 بچیزان تشبیه شده تخیل فعلی است تا با را آورد و تا که عشقه
 که دشمن او بود که حب و عالم ماند عشقه که است چون بر آید
 به سجده و بی سوخت کند و این شرافت از این همیشه که فوق
 عالم که کز لیسند و قدم از دایره خویش بر نهاده اند و چون نبات
 کمال یافت نوبت به بر سر رسید که میان هر دو است بود فرزند
 پاکیزه ترافاد عالم حیوان ظهور گرفت آن چهار خادم که نبات

دشت با نخ و باوه باوه خود دیگر که یکی در که است و دیگر که
در که باوه خادم ادراک محرمات کرد که پنج از آنها ظاهر اند
پنج باطنه و اسطرلاب و باصره و ذایقه و ساقه و سینه
و سوس باطنه حسی شکر و متفکر و دایره و حاکمه
و حیوان و حشر که با ماده خادم دارد و کمال است و انوار
ناقص خیر که چشم دارد و با یک گوش دارد و چون که حیوان
از کرم حاکم ناقص تر است و او اولین مرتبه حیوان است و این
حیوان که خورشید و انسان و سگ و گاو و اسب و بر است
خام و پستی ناخن و مو و سر و پاهای آن شبیه کرد که پاهای
و حتی و چون لذت و تعالی بفرصت میان عناصر و افکار رسیده
انسان بود که هر چه در عالم نبات و حیوان دیده می شود
و قبول معقول بران یادت که بعضی بر همه درش است و بعضی
در بعضی نباشد که از جملة عمارت کرد از نبات خوردنی
و در شبیه بی و گسترده و فراخ می شود از حیوان مرکب است
و از هر عالم دارد و اگر هست و نخواهد بود از هر عالم

تبریز از آن یافت که معقول را در که شد و قبول معقول
نمود و ساخت و از شش که خدا می رسد و احوال حضرت آدم
علیه السلام گویند که حق تعالی بعد از او را آفرید و هر چه
در عالم که نام او هست بود جای دلد و نوز و درش و پاهای
من و نقره و سینه درش که فایده او و شش خود بود یعنی احوال
آینه ایشان و سوس باطنه سلطان حصیان در رینه درستان
خدا است و هر چه را از شش عدل و مقام لغز و حشر و نفع
سینه صوری و شش و شش و موت و حیات و دیگر که در
بسته نمود و این حصیان درش از وقت که از قیام و قبول
بر پاهای خود که بعد از آن آمد کرد و در دو ابد شد پس آدم تدقی
در مصیبت پاهای کرب و با جرای که به جناب باری بری و
با دو داد و این است علیه السلام بود که اینها سیف گویند و پاهای
در شب و شب اینها کرب و اینها با جرای که به جناب باری
ذکر هر چه از خود و نفع و نفع **عز و دل** در وضع که در شب
بجای آن حکای باطن و نصف عرب که در شب که باطن

و امریکا معرفت چون بارض مکتوف که ربع مکتوف است از پنج جهت
 راه اتصال بدشت و حکم خیار گرفته اند و اگر دکت فدرش این
 نوکری از احوال امریکا نیست این ربع مکتوف و نظر بدست
 و بعد شمس صفت تحت نیمه نیمه در قمر را بعد کشفه طول نیم
 از شرق تا مغرب و عرض هر اقصی چند افق درازی روز و نیم است
 عادت کند انبه از خط استوا و انبه بعضی روز درجه و هر چه
 شمال در جنوب از معرفت اقصی خارج است و به خط افراط حرارت
 و برودت قابل آبادی و عمارت بنا شده اند **و لک بعد**
العزیز الحکیم تا سحر افق این بلاد و سایر بلدان مقصود
 سیاحت کامل انچه را که در کوه زمین پیدا است باقیم او سرایا که
 بهر لاند به معرفت پنج قسمت فرض نموده اند اروپا و آسیا
 و افریقا و این زمین و امریکا و او سرایا که هر یک از این جدا
 و با هم چهار خون او سرایا است چهارم و یکو که چکرت و
 امریکا که هر یک از این است و این نیمه بد کرده اند آب و هر یک از او
 زمین و بیشتر ندارد و کوه زمین و معرفت تاریخ یافته اند با این

که در طرف او که نزدیک قطب جنوب قطب شمال است نقطه
 حرکت در کوهت خارج است و این در صدها است که حرکت زمین
 هم کل باشد و بعضی از کوهت نیز خط استوا فایده و عادت هم خط
 استوا است و قطب در برابر کوهت فرض گرفته و غیره بر این مکتوف
 کوه نقشه و ذکر مباحث بیست و نهمه بطور یاد دریا های
 هندی و بارها و در **دول** دریا طغیانت که فیما بین قسمت اروپا
 و امریکا و افریقا واقع است **هم** بحر محیط است که از همه دریا بزرگتر
 و بزرگتر و هر یک جهت اتصال با و دارند **هم** بحر محیط شمال اروپا
 و آسیا و امریکا است **چهارم** بحر محیط جنوب که قطب جنوب اطراف
 دارد و از خوار و کتب و بر شمال خط استوا از جنوب تا سر کره دارند
 و جنبش زمین که طول مدارات آفتاب در طرف شمال بیشتر است
 و آب را بیشتر جذب کرده و تحقیق تمام پنج کانه و اجزای آنها در
 ذیل پنج فصل **اول** **آسیا** و **اروپا** از قسم آسیا جبال اورال در میان آنند
 دون و بکراداف و بحر که در خلیفه و بحر مدیترانه و بحر سیبری است
 و فیما بین اروپا و افریقا مابین آفریقا زمین بحر دوم است و بحر طغیانت که

پن

ایشان چهار ولایت **۱** انگلستان **۲** سوتبار **۳** اردلان **۴** فارس باجرا
همه در اینها که متصرفه ایشانست نصیحت سلطت بیکدیگر داشت
و آنها جزایر و خف و جزیره و جزیره و جزیره بر سره دلاوری است
و در شمالی اور و با جزیره ملکو لاند که دهنه نهر البست و از جنوب
اور و با اقلیم جزائر اند که در داخل بحر روم واقع است و جزایر باطله و غر
و کوفه و زلف و باقی جزایر بحر میان دارسیا بلاد دهند و جزایر
واقع در بحر مندی و اسم نه شده که بعضی بطوح و بعضی غیر طوح شده
و در سه شهر عظیم ملکو تان و مدرس و منی است که هر یک حکم که از دود
و وزیر عظیم در شهر ملکو تان نشسته است و از شمال مدین که هر یک
برادر نهر است آنهم در بحر طاعت دارد و در هر دو شهر صد چل
سیاهی جهان ملک افغانستان مالک سنده را تمام متصرف شده
جزایر که در آسیا دارند جزایر سیلان است و از قسم افریقا در اور
کین بلاد که بر سر ساحل دریای ایشان که در هر یک
و جزایر قدیم میداد و جزایر پیش که بفره صعود گویند و در بحر
طلعت واقع است و جزایر بر سر واقع در بحر مندی که جزیره دریا

معرفت و از شمال امریکه و لایت لبر دور در نواحی چین و
 سکوتای جدید در نواحی یونان متاع اینست و لایت جلوه در کشت
 و بعضی جزایر در شمال امریکه تازه یافته و معروف شدند باین نام که جزایر
 نوخیزند لاند راس بر چون جزایر دور دار الملک جزایر بزرگ
 دارند و در غرب امریکه جزایر صایک و برادر دوس و زینید و کورینا
 و انیکو و فلیسنت و نو تا کو کوسیر و تر تولد و جزایر بسیار
 اینها همه وسیع و بکر و از اعدای متاع تجارت که از اینجا
 میزند بیکر و جنبه و قسام فرا که در بقم سیاه و سرخ و چوب خیزان
 از جنوب امریکه جدا و غیره و بر سر است و بپ کوی بوی است از
 قسم اوسترالیا و اسیل جدید و اکنه متصل بعضی و آن را من و
 زیلاند جدید است و جزایر بریانی که اکنه جدید انگلیز است امروز
 معروفترین اکنه عالم است و در اکثر شهر بریانی بل از همه شهرهای
 دنیا بجز عارف و حقیقت و حکمت و معرفت و حکمت اندک است
 و همیشه شهر لندن موافق تقویم سال رومیه در مبدی و سیصد و
 هشتاد و با نصد و نود و پنجاه و بعد از لندن لیفر در در سبیل

و نیز کاسل در بان کثرت اینها یکی مدرسه ای و اداره عظیمه است
 از جمله مدرسه انگلور و کاسل بریدج است که در هر یک سه هزار
 شاگرد تلمذ دارند و در یکصد و شصت و شش مدرسه و دوی موقوف ازین
 بلاد بسیار جزایر بسیار صنعت جدید و در همه شهر بریانی که کاسل
 بر مکنه بکلیه و ما هرت و پنجمه در چهار شهر کدیس پونت و
 انیکو و پنجمه صنعت بزرگ و شتر تا فور و شتر و حرف جنبه
 در شهر باختر و مالدن بسیار از مسیح و سیاه و آهن و سنگ و فلز
 درین بلاد هرت مسیاه خوب در کاسل و لاندات ممالک است
 انگلیز و بطل کثرت خلع جزیره شیب و کاسل بزرگای شان
 بزرگه و کثرت به غنچه با سبیلین و زراع شان باین آب است
 و دیانت شان غالب بر بعضی کثرت مقدسه است و لغت
 لاتینه و ایلایاتی و انگلیزیه و روستا نظایر حیات کینه درین
 و کرا از انگلیزیه تا کینه رومانیه اند که باین شهر چهارده
 عظیمه شان دارند و در از اینها رئیس الا ساقه اند و وضع حکم
 بر حسب تدبیر در است **جزیره دوم از راه و پا در سلطنت کوبک**

درویشی بجز با لیسک را تصرف آورد شهر تبریز در آن روز
 دلی می خرید بنامها و از آنرا می فروخت تا کثرت آنرا بخواهد
 دار السلطنه تبریز در آن است لا موسطه از همه شهرهای روسیه
 محب اادی و محبت و کثرت صنوف شهر مکتوب میگردد
 از شهرهای بزرگ اینا میداند بنامی تدبیر در شهرهای
 و چون تخت کا و قلم بود اکثر عمارات عظیمه کتبه ای عالی
 مکتوب در بلاد روسیه با همه شهرهاست اهل خود مکتوبین زبان و جمع
 صنعت با چنان با مرشد و اند که اما مالک روسیه از آنست
 سایر بلاد استغنی اند حقیقت مکتوب در سال قبل شهر داده اند مسجد
 املا و کس از او کشفه و لغت است و از تبریز به باغچه و در آن
 در آن و چنانکه شاد است لغت محبت مکتوب تبریز از آنست
 بلکه این نظام در تبریز همه زیاده غیر مکتوب تبریز شهرهای دیگر
 دیگر در بلاد روسیه هر یک یک لغات حسن عمارت و در آبادی
 و کثرت در آن بلکه کثافت فارسی بعضی بزرگ اند که در بلاد
 زبان کثافت فارسی از جمله ملک درین شهر لغت برودت است

نیکه و مدار و چیت بیخ جا پارخانه نشان بکوههای بزرگ که
 بدرست که می بندند حاجی ترخان تبارک سیر در کوههای بزرگ
 بکوههای سیر طریقی حکم روسیه حجب اراده در شاه است
 قرا حقیقه در هر بلدی حکمی که داده اند و در آنجا برای امری
 همین شده اند اما دیوینا با بقول امر یکدیگر مطلقا در بر می نشیند
 در اهل برودت و غیره و در آنست که از جناب پادشاه در آن
 و کثرت و در آنرا در دار السلطنه می کند موجب حکم و جمع حساب
 منصب و تاجه و امرین در آنست باید از تبریز و جمع متابع تجارت
 و در روسیه بیشتر و بزرگتر است معادن از این غلات است خانه آهن و سیر
 و اجرت و ظروف و شمع و شیشه و برشته و بطریات این مالک
 نیز درین زمین با تیار رسیده و همچنین کثرت حرارت و کثرت
 شهر و کثرت در آنست در هر یک تمام رسیده راه آهن است که
 از تبریز به مکتوب شده معاف مکتوب در آنست و در هر یک
 و در آنست که در آنست او را است شاد و در آنست از آنکه در تبریز
 خارج آن عاقلین چهل و در آن قول او را است و در آنست

ششگانه پادشاه پیرینت حجت شهر پیرین در توکم سال
 قدر و نیت چهار صد و بیست هزار و سیصد و هشتاد و نه و در زمانهای پیش
 که نیک بروج بوده و این شهر باز در غایت حجت و آبادی است
 و چهار شهر عظیم دیگر دارند که آنها نیز معروفست و نزدیک و
 در بلاد و کرون است و بابت ایشان بطریق کینه بخیر بود
 تسلط و حالت ایشان چرب اراده پادشاه مدینه
 سموده ایشان در شهر پیرین رخی در نیکسورج است اهل بریا
 در فنون حرب بسیار دارند و بیجاغت و تهور معروفند
جزء هفتم از او در سلطنت باغایت که قسم بیستم است
 ششگانه این سلطنت شهر نکشت طریقه حکم ایشان این است
 که ابتدا اعیان ملک شورت می کنند بعد از آنکه در مصلحت
 بکجه و بکرای شده بعد از آن میرسانند پادشاه حکم میکند
 و بابت اینها غالباً بر تسلط طریقی کینه بخیر
 و بعضی کانیک از مثل کینه و مانند وضع عمارت اینها
 جمع او و با چهل رتبه و فاک خوب درین بلاد است اهل

معارف و علوم ایشان زیادت و اکثر ضرایف و صنعتها مد طول دارند
 بحجت شهر نکشت که در سوره هزار و بیست و **جزء هشتم** از او در
 سلطنت سکونیا که چهارمین قسم است عظم شهرت ایشان که
 آثار کیه سلطنت شهر و درین است که بجانب ره آب واقع است
 بحجت شهر و درین در تقویم سال قدر و نیت هشتاد و نه
 میلیون و وضع ملک ایشان بطریق ارادت مثل باغایت
 و بابت ایشان بر دست است که معارف آتش و صیغه و
 در رسای محمود دارند و در بلاد اهل سکونیا بفرط علوم و
 معارف و ولایت و فطانت جمعی شهورند و اکثر اهل محبتند
 در کجه رحمت و کارخانه های اهورت و بافته خنده و در شجاعت
 درین بلاد و قدر و در ظروف معروف میگردانند اینهاست و شهر
 عمارت این بلاد و شهر نکشت **جزء نهم** از او در سلطنت و در
 که پنجمین قسمت است این سلطنت در جنوب بلاد و واقع است
 نزد این ششگانه شهر شهرت کانت و شهرت شهرت کانت
 موافق تقویم سال قدر و نیت و در هزار و بیست و نیت و تسلط

حالت جنگ ن حرکت بطریق باغیا و در بعضی قاعده بنام کمال
 با ملک سکونیا و باغیا دارند و اهل معرفت صفتشان با دست
 از ضربت خنجر میگویند که میوای و جویاتشان بکشته است
 در نهایی اسیر عدو پس از قتلها میگویند که اینست قوم در شمار اکثر
 صاحب علم و معرفت آنها میگویند عدو بزرگشان را قتل کرده
 ایشان را کشتند اسم در تیره تنگ **خود هم** از او در سلطنت
 هنوز در قسمشین است که این سلطنت شهر خوار است که بهم
 مملکت میگویند عجیب تر از این در جهان و در مملکت
 حرکت بطریق باغیا در اکثر قاعده بنام باغیا باشد
 و ایشان را در سلطنت و در ایام این شهر قسمشین است
 یک و هفت که در مملکت که در این زمانه اهل درجای این است
 دارند و در آردی کسی میگویند این است بیات اینها باغیا
 بخور که یک و هفت است شهرهای عظیمه ایشان در کمال و در سلطنت
 که در شمال و در جنوب است تو بگویند که این جهت شهر و در شمال
 در تقویم سال قمری و در تقویم سال شمسی و در تقویم سال خورشیدی

و کتب بر جنت که در بحر با کتب و در ایام شهر و در شمال
 زن که کشته بن میگویند و بعد از اهل طر ممالک رویت و در کتب
 از ممالک دیگر بن چهار کشته این است که در ایام زاکان عقد
 کتب جنوب تو بگویند راجع بنفید اند که از مملکت این در تر باشد
خود هم از او در سلطنت میگویند که در ایام سلطنت باغیا
 بر یک ایام بود و در این زمانه در قسمشین و در قسم سلطنت باغیا
 و در و این جهت بر یک این در قسم خود از اجزاء و زده کانه ای
 محبوب **خود هم** از او در سلطنت که در مملکت این شهر میگویند که در
 میگویند در دست و بازو در اجزاء مملکت میگویند که در مملکت
 و در قسمشین در این مملکت است از هند شرق و در دست کتب
 و در دست بنجه اکستینا را دارند و از جنوب اسیر و در دست
 که در مملکت و در دست متصرفه و در مملکت بنجه در دست حکم
 شهرهای عظیمه ایشان در در تمام ممالک که در ایام است
 و ایشان آنها که در در هر شان بنجه و کتب متصرفه در آنها
 که در جنوب جنوب تو بگویند راجع بنفید اند که در ایام سلطنت

درازی تا که بر این دولت را غرق می کنند بجای خود و
که از دین بقرین میرود میوای کم سبزی نیز بهین قسم حکم
نیشکر خوب در دولت اندلس میوه دیانت بسیار است
کنیه او مایه است در خشک آن جرب اراده با در است
سابقا ملک ملک بسیار است خوب بنوع در این طریقه است
در عایت و شمس که اند و خلق و مزارند **خداوند** از او رو با
در سلطنت و در کائنات و ولایت اینها در غایت بسیار
واقع است ملکشان از بسیار است که حکمت است لا اله الا
و بر منفعت است از افریقا بخوار کاپ جزو و کاپ جزو
بسیار در تیش است و جزایر اند در آن که فیما بین افریقا
و ادو است نیز اینها متصرفه در افریقا بلاد و کوه و کوه
و کوه و کوه و بلاد و مزارع است و موزنا و مسافه را که
در آن رودای غلظت است مکنه و قسم بسیار اند شرق ملک
که او در جانب چپ رودینش لورا دارند و شمس است و کشت است
این ملک است مدتی بر کایا را شمس و جزایا متصرف بودند و این

در شمال امریکا و سی دارند و کوه در قبا امریکا ملک با زمین که بود
این ملک است با قبیله که با و زمینی خود که در جانب شمال
نیز بلاد و امیر است در دولت بر کله لئون است شهر لئون که در کله
نیز در دولت است خطه این دولت است جیس شهر لئون موقوف
در قدر و رسته سی و چهار نفر است مادی شهر شهرت کارب را این
بسیار از آن و مکتوب است آب عذب و در این خوب و خاک طریقه
دارد و این خاک که مکتوب است خاصه انور و ایشان که در یک است
جز کینه دو مایه و حالت حکم ایشان بر مفضای اراده با در است
بطریق اسپینول **خداوند** از او رو با در سلطنت و ولایت است
که است حضرت **اول** سر دیانت که حکما و در شهر لئون و در
جفت شهر طریق کله در این هزار نفر است ولایت چمن و فی
و جزایر و جزیره سر دنیا متصرف این بسیار است **دوم** بار
که حکما و در شهر لئون و در سلطنت نیز بار که در حکم است
حیث شهر بار مانی هزار نفر است **سیم** موزنا ملک حکم بر موزنا
موزم است **چهارم** پایت که کله ایشان شهر در این است جیس شهر در

از او در پادشاهت بویست و در پادشاهت و طغیان
 و زنها و طبایع و انصاف و شجاعت بر که همای سا قدر نصفا
 و سید فیما بین در از ده حکم گرفته که هر یک بطریق عدل
 و انصاف قوت خود را حجت گردانند و کشتن و کشتن و کشتن
 و صلح و عین و عین و کلام تمام در از ده گانه سالی که در
 سر زنت خانه نقل حاضر نموده و بعضی اصلاح و زینت رعایت کرده
 احوال بلاد را بکشد که از کسب غرضی با یو و نه پری نسبت بر
 طایفه و انصاف و حکم غریب او در ده بیست و نه در عایای او نیست
 و کسی دیگر نخواهند از علم بلاد اینها بدون و حقیقت و با صل و در
 بصیرت و در این است و چهار هزار و نه نفر و در این است
 پادشاه و در بعضی از بلاد و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 با قیود اهل کسب و قوت و در محراب و بنا و در این است که پادشاه و در
 در از ده هم و در بعضی از بلاد و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 و در این است که پادشاه و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 از او می شنیدند و با و حقیقت و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است

میرض فخر سید و با لادخه امیر اطور و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 و اینها بجز نبوت و از او می شنیدند و با و حقیقت و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 آل عثمان است آل عثمان طایفه از ترند و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 از اینها از بلاد مشرق بهر طرف است او می شنیدند و با و حقیقت و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 حمایت از پناه جسته و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 افت بحرب اطراف را می شنیدند و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 قوت بکشد تا قیاس از این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 بلاد شده چون روزگار بر می عیاس روی نصف و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 نیز صفات عرب و اطراف بحر که و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 از همه سلاطین این در قسم او و با و حقیقت و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 از او و با و حقیقت و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 این و هر را متصرفند و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 شایسته را دارند و از این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 اطراف این سلاطین و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است
 آل عثمان بهر سلاطین و در این است که با یکدیگر نبوده اند و در این است

آبل شهرت و این هر یک در تحت جمیع عمارت تیم شهر دنیا
در تقویم سال قبل در سیه حبیب شهر قطنیه را به سیه سیزده
هزار نفر نوشته بودند و شهرهای عظیم دیگر در ملک آل عثمان
و در بظرف و کال آبادی و کمتر خلق معروفند در هزار و چهار
هزار و در هر یکی که فیما بین قطنین باشد قطنیه و پاشاه
ملک و دایه محاربه شدید و آل عثمان قطنیه را تصرف شدند
سازن نقره بر در و در آل عثمان است که سال مبلغه از آنجا
منفعت میرند سعدن معروف بنین در جبال زینویه ارضیه است
که نقره زینویه آیه و سعدن معروف و بار بکر خات کن
بقضای اراده سلطان است از دار السلطه به شهری و زری است
و از جانب در بر بقضات قزاق بدو مسلم خانه رتبه و زری
و امور را در کوه میشن میزند و در شهر با دار السلطه و بعضی گنجران
تجرات که میبند که در سلطنت پاشاه آنها میرند
تا در پز از آن در پستی و سی و پنج بهر در آن نظم سلطت آل عثمان
بر حسب قواعد قیام کرده بنیان و تصرفات طایفه بکر و سیاحت

و این خط در هر حجت و خزان به بنیان بهر سیه سلطان محمود
در سلطان محمد خان که سلطان این سیه است بعزم قوی طایفه بزرگ
از ده خند که خلق و دعات بنیان را بعرض قتل در آورده و از آن
خان تا کنون بیات که آل عثمان بر وقت قزاقه و ظاهر است
که در روز با حث از پشته کی ملک بنیان شده در دوش شام
قوت از بکر به مقیم اینجا به بار برنده حکایت که در تپال
قدار از ما و کجایان به بار برنده غنای بقدر سیه و بکر
از کجایان و فواید ما برین و کجایان و غنای بقدر و درین ازنده
برین فواید و غنای بقدر و دعات قدیمه معروف است که
حکایت را از و کجایان در هر حجت و خزان به بنیان آل عثمان
اسلام است شرمای بزرگ بنیان در آورده و پاشا مبول و آورده
و غیر اوست و از بهار ارض روم و عرض و عقیاب شام
و کجایان و دایه و مصل و فیدله و لهره و اور مسلم و حجت المقدس
از میر و دایه و کجایان و دعات و از افریقا طایفه و درین سیه
نقد و رسم که دایه است به دایه بنان فیما بین جنوب شرق

اور و با این بجز این واقع است عموماً در متن این طبعی است و این
 نصراً در کتبیه روزنامه بعضی کلمات بکار گرفته اند که تا به حال
 مردم در محورها و در حال بر سر نهاده اند و به دست بر سر
 در طاعت ال عثمان و به این نهایت در حال عثمان در تمام
 نیز گفته شد و بعد از او در کلماتی که افشا شده سلطان در
 نهاده و راه داده اند و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر
 به کار بسته در هر صاف فکر کرافت از طرفین تفهیم شده
 آن در شربت خلد و در خبر این محاربه بلاد او و باقی شده
 شد و بعد از آن در هر ملک او و باقی شده و به دست بر سر
 صد و هجده راندند سلطان از کما به مانع شده و به دست بر سر
 از او در این با مضامین و دست ال عثمان از این بلاد کوناه
 شده و کجای که در سربازی روزی بن این زمین و حکمران
 بود او را بقتل دادند و در هر از دست صد و یک سگی بود که در
 مرد و قتل و کانی از دست او و بهای ملک با فاریا را بر سر
 حکم این است و از او و در اصل و در اصل و در اصل

در این قسم به و جز و منش و به و جز و منش و به و جز و منش
 در سب و آل عثمان چون در ضمن اجزاء او و باقی شده
 بکار از آن بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر
 بهای در هر طبعی و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر
 الهم وضع فارس بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر
 بکار از آن بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر
 اول بجز و خور و در سب کسب کما گفته و به دست بر سر نهاده
 سیم بجز و آل و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده
 پنجم بجز و بهی در سب کما و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده
 حجم و کج و در کمان و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده
 جبال جبال و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده
 جبال فاد و کوس و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده
 دانند ۴ جبال ادرات و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده
 طوی ۵ جبال عمار و در کونان و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده
 جبال بنان و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده و به دست بر سر نهاده

۱۱ جل عرب در العرب و در کای خطیه سیاه چهارده
 و دو ۲ ذات ۳ چون ۴ کنگ از بلاد هند ۵ کرسنه
 در اسپوز ۶ انا ۷ کابودیا ۸ کینا ۹ امانورا ۱۱ کلان
 ۱۳ لیسنا ۱۴ جلیبیل ۱۵ عوبد ۱۶ قوی نهر اودن که در دونه
 مذکور است چنانچه در جل لیسان و در آنجا بارش غلظت میکند
 و از آن غلظت بصرای نوره زار منتهی است خود اول در سیاه
در سلطنت عرب عربان بر قسم است یکی مغور و دیگری مراضع
 خنک و سیم در قبیله سکنند بر بعضی از قسم سواد عثمان سینه
 و بعضی را مصر بر بعضی شمر لایا بن در کمره دینه و منا و صبه و پایا
 از آل عثمان محافظت در کردن و عمار و دین و نوره و دهان
 و دودان و سینه و عمان و علی و صفا و لایا بن شمر صفا
 بر کوهی واقع است که از طرف آن در نهر بزرگ جریان دارد ازین
 جهت دینه انبارن هم سکنند از طایفه که در نهر بزرگ در راه خرنه
 و این شهر از نایای طایفه سکنان است بعد از آنکه طایفه بزرگ
 شد و بجهت کوه که در نهر بزرگ و در حاشیه و این در نهر نایای

با طرف بر و مزارع و قصبات آباد که در جنبش است بیشتر
 منیع و ترشش و شیرین است و بیشتر مرغ و نبات عرب است
 و آنکه از عرب که در صحرا نشین دارند کسی را نبی نباشد نظام
 پذیرفته اند نصیب ایشان اکثر از شهر است از تاج و کلاه و کفچه
 و کلاه و شتر و دار و در زحمت که در شان بندر است طرف
 مسرف اینها علی و عماره و عسید و شمر و غره و دغان و دایا
 و بند و عقیل و بنو جلال و بنو تون و بنو نبید و بنو حور
 قویون و بنو اسد است از بطون اینها در ده و قصبه و متفرع است
 بر سطله و طایفه لب این طایفه سکنست و در کرسنه
جزو و قیوم از سیاه در سلطنت حرم است اگر در کرجم از زبان قلم
 لعلی جبر که در هر امر اعراف باشد کاتب و نصیب شمر خواهد
 بر سیاه کلام بطور تقریب که اگر بطریق و عوی بی خودی باشد
و در این ابراهیم بر پنج سکنه عراق فارس و آذربایجان
 خراسان و دارالمزین است که در شهر طهران است و این شهر در نهر
 اگر عراق واقع است و نصیب و آبادی این مکان در بن مرکز

حاق و طما ملک محروک ستم را بافته روز بروز در برابر چشم
اکثر عدو ایران در بنیم رابع و غشده و نفس تریه است
این مملکت را خورسند نه در ایران و دارش سلطنت تمام دانند
و ضعیفی ایران را در قدرت نیست در آفتاب **نظم** هر آفتاب که روز
زینت گرفت جهان یکی بکلی بکلی خصل روان در کجای کجای
نظم و من هو دنیا اذ عیبه ضائع کما کوضوء الشمس عند
استیائها چه ملک ایران در پیراستن ملک و در استی
و پروردن در تکیه خشم و تربیت سکندر و عیبت عیبت
دشمن مملکت و نظر مملکت چندی خاص دارند و ضعیفی ایران
در قبول تربیت چندی و در کت و فیما بین ارباب سیر و سیر
در استی سلطنت از ایران بوده و تهمین بسیار و تهمین دارد
قانون ملک از آنکه از قوت و قوت و قوت و قوت و قوت و قوت
و عظام از شاه با فرجه که در عفو و جو انداخت و جوش
از وجود و سر غلبه می نیمه عدل و داد و نهی را بر روشن
او با حیات دارد و چندی چون آفتاب با ستمت رایی چنان

روزی ده عرصه عالم گویند و کاه خاک کج و ازین ایران و ایران
زین ستم و نشان بود و چون لب این ستم و عیبت و عیبت
با فتن بن نوع منتهی است نشان که شمر اقبال لغت و عیبت
و قوم دارد و بعد از آن خود صحبت و نمودند که طاعت و کت
سها کلمه در اکت و تکیه و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
کلمه و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
به فرمایند حالت کم در یک عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
افغان و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
کلان با دراز طاعت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
به عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
منوع عیبت از هر عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
منعرت مع نهی و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت
و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت و عیبت

میسرند از جلال فریدان صفهان در عظیم برنجی که یکی بکفته
شرقی جریان دارد و برانیده ره سوخت و دیگر بطریق
که از شتهای خورستان بطالعرب می پیوندد و غیر اینها
و دای برکت است که همه درخت و باغات صرف می آید
عزیزه در ابله پاست که هر یک از خراب است از جمله غنای
فارس است عجب سیاهان تمام است بدینجهان را از قدرت
نهانی خارج و بداند سرهای عظیم ایران طران و صفهان
بزرگ و درون شسته است برده پادشاهان و در
زبان و بر سر زبان جویش و ساری رخت دارد و یک درجه
خوبی قسم از شیرین گشتان و نماند طبع بر جهان و کاران
سیراز و پسران و عظام خدا و درات و شتر و خدمت
که تا پیش **خود سیم** از سبها در سلطت با نیت است این سلف گویند
نه که در واقع است بر نایب شرقی دایمی که در شتهای
و دیت و آگاه بگویند سیاه افاد و بگوهرم شهر بزرگند و با هم ملک
موسوم اند از این عظیم نهایی نیست که جواهرش و غلات

۷۷
ایلی از هند و سوختن حرف جادیت منام و صفت
بند و برنده متاع تجارتشان قلعی و حور و آوده و معطر و شکر
اینکه شتهای بزرگ است و در شکر و تقصای راجع **خود**
چهارم از سبها در سلطت من است جادوی که با دنا چین
تخصیص دارد و مرقی طب و دگر در چین و چین است بکلف
چون و شهر پاکین و ازین شهر بزرگتر و چین است در ازنده
پادشاه چین و بزرگتر است و در جوهر و سبها و پادشاهی
در این است که در شکر و سلطت چین و در عظمه شکرایی
سلطت افراشته اند و شهر عظیم است و غیر پاکین که
که با نیت است که با نیت گشتون و موسوم است در سبها
و درت است و در وضع حکم و کثرت و خوش و در طالع که در تحت حکم
از نیت دارند که بزرگ است که نقطه و در شکر و در سبها
یا نیت و آراوده و آراوده با اصد و ازنده **خود** بدان که در
نه از این که کسی آید شتهای و در صحت و در شکر و در سبها
ایلی و آراوده و شتهای که در شکر و در سبها

رفت و آمد دارند لا در نهایت ضبط وقت این خط
باز فساد می واقع شده و انکیز در تجارت راه زحمت اند
بحرین بخاین حربه باقی خطیر و جفا که در سلطنت چین
گرفتند منع تجارت اینها که بهر برده و قه و رق جای
و غلبه و جور و ظرافت چینی و چوب خیرت حاصل گشتن
علاوه بر اینست که پادشاه را غیر در رب میدانند چنان
پس پادشاه فیما بین ایشان دعوت که اگر کسی
یکه شکم کند از خود در نهایت جده خود را بگذرد
میرند تا خود احوالی حکم کرده شد و در بر افتاد و گویند
حکم پادشاه باید بود و مطر مند در خلق انتشار یابد و این
زقب براران است که در اول میباشند اگر در غیر حکم راه
او گویند پیشه غیر از این معلوم نمایند به نام در اسبه تغییر
است اکثر اهل چین معتقدند و این همه در جاکه متعه واحد
القولند اما نشان بر تبه است که با این صفت مطر مند
معلوم و در سپادی از خود چین متداول است نظر بر کتب

توانج قدیم که دارند سلطنت بلکه عالم خود را قدیم کنند
اهل چین به تحقیق تا صد و پنجاه میلیون نفر اند شده اند و در
ایشان عبادت جنات و پشم و قرد و شش است **جواب**
از سبب سلطنت برت نیز بر تبه است قسم نیز در تحت حکم
امپراطور و سبب و بر قسم و سطر پادشاه چین تسلیم
قسم که حکم مطلق العنان اند و شمار قابل مختلف بر تبه
امیری از بخش قبل حکم دارد و مثل خان بخارا و خان خوق و
انوار قابل تابع و مطیع خان بخارا و خوق اند که گاهی ایشان
بیشتر در صحرای و رار است و تلف زار در تبه های خوش آب
و هوا و طبع کثرت دواب از این عادت ناکارند در وضع
طهارت تبغ و خاکی اینها نیست مگر در کنار و در شان و
در خوق و بابت این طایفه مملکت **جواب** ازین زمین پیدا
پیش ناپایان که میر بون عادت کون ریح و شرای
مردم و اهل ملت به طبع میهند و بسیار قشر القاب
جواب از سبب در سلطنت یا پاشا است حکم ایشان

در خوار و بهر وقت شرفی که ملک چین است یک سلطان
 مقصود القلب و تحت القول اندکی در امور دیانت حاکم است و بزرگ
 در کارهای دولت ملک و عقاید اهل خوار در رعایت پدرش
 در پادشاه بنده الام چین است و دیانتش از همه بدستور است
 درین ملک مذهبهای ملای و نقره سهل حکومت که از صبیح سالان
 دنیا بمرتب و با سبب اهل باطن و بیرون صاحب شرفند
 در صنعت صفای مهارت نام دارند و مذهب درین خوار
 بجهت زکات است که مطلقا در بی ضبط نیستند علقه نفس این خوار
 به عبودیت رسیده **چون** از بسیار سلطنت است
 ملای و هند و چین ازین بهشت قسم تقسیم شده و در هر یک از آنها
 ادور یا مسلمان است **انچه** در بلاد فرنگ و ایران که در چهار گوشه
 در حال است قبول و تقسیم خط در تحت حکم الکلیت
 ملک سلب یا تاج و تاجی بجا که با کل ملایان و خوار
 سیدان و خوار و دیگر و کلک و تاجی و صرت و درین و پاره
 جاد و کرات و از آنها خشن و بگریزند و در حکم نصرانی ازین بجهت

اینکه لشکرشان بجزارت هر امر آنها مقاومت ندارند
 منابع تجارت هند وستان که بهر جا میرود شکر و انواع
 ادویه معطره و مروارید و اجار شیشه و قهقهه ابریشمین و نعل
 و خا و ترو خمر است هندوستان پس از هند ای سلاطین
 از دپا وضع حکومتان شاد است که در شهر در مجمع امور است
 و به حق و باطن ایشان از رعایت و عفت بازمانده بودند
 و غالب از ایشان لم یخرج بود و در حرفهای دیگر نیز بهین
 و بعد از استقامت نظام کثرت سابق در کتب و نام است
 مهارت نام یافته اند و دیانت ایشان اکثریت است
 نزدیک چهار هزار نفر بر دین تانظ و قه در نصرا مانع
 مار توهای منقسم و بعضی مسلمین و مسیحیتند و دیانت
 فرق هندو ایشان سابق جن بود که اگر کسی غیر از آن ادیس
 که در قید حیات بود او با کت میبردند و آنها که امروست
 باتش میخواستند نیز بهین قسم لا در این از من انچه ازین
 ازین دیانت شیخ مانع شده و تابع کتب مقدسه و حیات

مسیحی عفو اند از انسانی ملوک و اعلا علم قدیمه هند بعضی
 طایفه باقی اند و له در اند و نهی خلیفند ندارند **فصل سوم**
خوارزم در افریقا افریقا بر چهار قسم است و بر زمین
 مغرب جنوب افریقا و افریقا است ۱ مصر و مضایات
 مصر ۲ بلاد مغرب ۳ بلاد دارفور ۴ حبش و بلاد خوارزم
 آن و دیگر بلاد غیر مصر و حبش که متفرق و قابل تعدیه اند
 جبال مشهور افریقا طلست جبال قمر و صحرا معروف غیر
 ذی نفع در افریقا است که هیچ آب ندارد و بر اثر ابرو و گرمی
 و طوفان بسیار رنگ که آب این شوره میگیرند در بلاد افریقا
 متفرق لغات آنها جمع نموده نمیشود سیاحان افریقا
 را در دیار و قبیله و شهر و ابرو که در باطن افریقا است تجدید
 کننده و در کمال حیاط میگردند با فرقه بعضی از لشکرها
 بهلاکت رسیده و بعضی در کوهها ناپدید شده و مددی و عفو
 عفو نزع معده میگردند که هیچ معده نمیشوند و جزایر در افریقا
 مادر اسب صرف پادشاهان و پادشاهان و کناره دیار است در

درت استیلاست شش و نه صد و نه و در جنوب و شمال
 افریقا است در برین باز نسبت بلاد هر کشور و جبال افریقا
 و افریقا است **جزء اول افریقا در سلطنت مصر** این سلطنت با جبال
 قدیمه ممالک آل عثمان بود و چون کلمات بسیار آل عثمان کلمات
 محمد علی است که نشانه استقلال دارد و در روز در برابر کلمات
 محمد علی که اولیای دولت عثمان از خلع آن عاجز ماند و مصر را مسلم شد
 و او شایسته و بلاد مغرب و حبش و عاصم و عیال و بلاد
 عرب و بطن و قبایل عرب و مملکت زبیه یعنی دارفور و سنار را
 اضافه مصر کرد و در دارفور و بطن و عیال و سنار و تاتاری
 در دیار آل عثمان صفات مصر را در سلطنت مسترد داشته اند
 و چون در مصر و شمال عثمان نبوده اند که بهتزاز آن بر طرف
 صورت مشاهده است محمد علی پادشاه با اهلک بیشتر و قنات و بعضی
 از بنی سیاه و کار به بحر و بر و در نزع حرف و ابرو و عیال و علوم
 که بر مرث آبادی مملکت است و معارضه است در مصر و
 بنا کرد بر علوم عربیه و تحصیل صنایعهای غریبه که در هیچ بلد

مداول نمود سپین حال حرمه هر در دره نایب و در آن
نیش در مصر و اطراف نیز راجع خانه و حق کثیر در پادشاهی است
اعراب نری که مطیع امدی نمیشدند با طاعت آمدند بر قبایل
و با بد و غره و چهلست یاف اوست و شد و آداب بانها
تعلیم میکرد و در هر بلاد متصرفه و نظام و قواعدی که ثبت که هیچ
وقت مد اول خود بر نبرگزین هر سهای مصر که او بنا کرده در
طرح است که علوم باطنی از حساب و هندسه و جبر و فقه و علوم آداب
حرب و جغرافیا و لغات و فنون و فارسی و الفبا و عربی و آن
با هر شوق و مدرسه ای را در آن طبعی و عقلی و کمالی و کمالی
طبیعت بنات او در تعلیم میکرد و غیر اینها مدرسه دیگر هم
شده و بنات مصرین اسلام و نصاری و یهود و قبطی است زمین
مصر از زمین باغی نمیشد و بنات و آنرا و غنیه آنجا است از بعد
آنکه هر آن و همه کل و تمام است آنجا از غایت شهرت و محتاج صرف
ثبت آب نیل در ساحات مصر از جهت میرود و با آن آن بدای
نور میرود و منبع این آب را از کوههای حبشه میآید و خاکیست

که در جای عریض و عریض آن نمیشد و دیده شده از دوزخها
و قسم چهار آنجا که با طراف عالم میرود مصر را ام الدین نامیده اند
حالت حکم در سلطنت شد سلطنت آن عثمان است **خروج دوم از سلطنت**
بلاد عرب و بلاد عرب بر قسم است **اول** عرب قحطیه و آن
ساحل خطیست تا عمان غربا و شرقا **دوم** او طایفه مدینه و آن
از شرق و ایران است از عمان تا مدینه بکایتیم طایفه که در
شرقی بلاد عرب واقع است و محدث تا مدینه و کرکس و فاس
و تونس و طرابلس و جزایر آنها درین بلاد از پادشاه کرکس است
مکتف و با اسم مملکت مورم و بنات این شهر اسلام و تونس و جزایر
غیر فصیح است مملکت فاس و کناسه نیز با پادشاه کرکس است و در
اینان اسلام شهر فاس است شهر فاس است و فاس خیمه
که از مدینه نیز بسیار دارد و با اسم مملکت مورم است طایفه نیز از
فاس است شهر تونس و حاق بر تونس مورم که در این است
با فریای که کعبه شهر است در تونس و طرابلس و در زیر از عثمان
حاکمه جزایر قسم بر بلاد عرب نیز در حکم آن عثمان بود در

اینست صد دین و نه مسیحی از فرات مجاوره متصرف شده
 جزو **سیستم** از اعراف سلطنت جیشی است و در جیش ضامن چو
 در قمر محرابی هر واقع است اما اینها نیز نصرت شده قدر مسلم
 در باقی هیئت و بت پرستند و این سلطنت قدیم است و قبیله فانی قرون
 که بخیر مصراقی از قیافه در تصرف و طاعت ایشان خوشه شده است
 میل طول این عبادت که هندی بزرگ و بلند دلو که همه بر آب
 طاعت نمایند این دین است متفق خبر میرسد تحفه با شایسته
 مذکور است که بقصد از مغرب شده و هر شب از غروب بر محل
 نماز است و هر چه در قیام و محبت این محیط این بدو شده و چنان
 سلطنت شده و اندک نظر بحال فاعل حبشیه بودند آن بدوهای
 جیش نیز هر دو تن در لیس بهشته سفید مایل و در خسته
 انقدر از بدین جزو نمیکشند تا به و یکسره نه در سمت که فر
 بر ارجاعات گاه با عظیم تر تنه از در دفع مشکلات مصلحت
 باطن کائنات و عبادان متصل مبنی فتنه که رویداد باشد
 هم میرسد بقصد مکان اول و هر چه در صلاح می کنند که امر مبارک

بنیاده و این تمام محبت و ملکیت ایشان چنانچه اگر کار
 بزاج اینها مبد ایشان فانی بنویسد با و این سلطنت در قتل
 از داج اجازه دارد و باقی جیش بطریق نصرت ایک زن پیش
 بخیر نه لغت ایشان در هر دین طاعت و عبادت و عبادت
 لغات بنیادین ایشان شده است و در این از همه نهری از
 قد و محسوس در دارند و تحت کاه است قهر و است در قهر
 این شهر واقع است اطراف آن بر جای مربع مکعب شده است
 و در نزد ملک این سلطنت شهر اکرم بود این اوقات شعله
 نیت و حبیب و عمارت آن متعنی کی بهر سبب و این شهر
 سه سبب و هر سببی نصرت شده پس از بدی ترک این کشف
 و با خواهر کنه و خبر این فوایدی در حضرت سبحان بهر سبب
 و هر چه به باو نسبت می دهند و ملایم خود از پس او دانند و در
 شهر اندر در شهر عظیم جیش نیز در قیام شعله و سلطنت
 که هر شب جیش در اول بنیان ماه روز آخر انوار ماه روز آخر
 ماه به بارنگی دارد و شش ماه دیگر قطره باران بر آن عبادت

و طغیان در فواید و فواید آن بارندگی این کوچه است در
 مکه از آب افریقا و نهر اسیطین مثل متصل مونی در او و فرساید
 مکرر دیده اند که آب غریبه زیاده میخورد و بدو یا شب است بهم میریزد
 بطریق دریا با طبع منتهی علم میجو و جوهر ذوق و گشتی در غایت شایسته
 و در نواریست **صلی چهارم از حوالی در امیرکایا** وضع امریکای است برادر
 چهار صد و ده و یک سگی را با این امر از من غیر معلوم بود از هزار و
 چهار صد و نود و ده سگی قطان باشی درت بود حال که کلبه بود
 که نویسنده در سیاحت های محیط است که از این جزیره
 امریکای در مساحت ازشت و بیسگون بیشتر است و بطریق طول
 و عرض است از طرف قطب شمال تا نوک قطب جنوب کشود
 این در من در موضع آن بحر است و تمام امریکای به جز جزیره
جزایر در سال امریکای است این جزایر نام در تصرف ملوک اروپا
 که قبلاً در امریکای یونان قدیم دارند و سکونت این جزایر تا با قوم
 اروپا است چهار ضلع درین جزیره است ۱ یعنی در کاستر دین
 ۲ مارونس و چیا یک ۳ کسبکو و کالینو رینه ۴ کرک

این جزایر
 در سال
 امریکای
 است

که همای شمال امریکای نیز بسیار مرتفع است و همه وسیع بعضی با طرف
 و در یک سیکو براده که آنها را قبل اند میگویند بعضی زمین مایه
 و جمیع این حال بجزه مریدم و که همای دیگر درین جزیره که
 که با کوبیده طول آمده او شش برصد میل است از سمت شرق تا
 متصرفه قسمت اول امریکای بقعت در نیم نهرهای عظیمه شمالی
 در محیط جنوب و سر درشت ۱ مارونس ۲ چیس ۳ دیا دار ۴
 سکونا ۵ پروکاس ۶ میسی ۷ دبات ۸ والیوس ۹ واد
 ۱۰ در ۱۱ برانو ۱۲ کرکوسیا ۱۳ میسی ۱۴ بجزایر اینها همه
 وسیع اند خاصه دریاچه های ملک کنه که آبهای آنها شیرین
 و خوشگوار هم بجزه دریا چین و سیل است از همه بزرگترند و همای
 با هزاران در من است و عظیم است چنانچه که در دلد و در بحرین
 و غلظت که دارد و هزاره ماه منجمد است و عمود که در این دریا
 در برج است با اینکه بعد آن از خط استوا شش درجه است و
 همچنین نهرهای مارونس شش ماه باین حالت که یک و نیم میل
 در کانادا و ایالت کسکوتایا جدید است شهرند و از همه شهرهای

این جزایر
 در سال
 امریکای
 است

بهای شمال برتر درخت تصرف بخت است اصل این بخت
این بخت خواص تابع کسی نشدند بالذات نسبت برادرند این بخت
در حقیقت و آردای متفق اند و خود موقوف نامیده اند
هر قریب و دوری در امور دارند هر که در امور بدتری بینند
غریب گشته و متصدیق رئیس کل متصدی امور درک و مهارت
دست بر صانع و جنگ معارضه و تارک رازی او متصدی است و این
باید متوقی فهم شده در بلاد موقوف قیام دیگر نیز آمده و سکن
کرده اند حق شمال امریکا نظر کلی است بلاد دارد و ارج با االی ادرا
لونا و طبعاً شبیه هم آورده باشند و جزیره امریکا از ارض طبعاً با
افریقا غایب بسیار و گنجه در شمال جنوب امریکا پدید و گن
دارند و غیر از این متوجه در وسط و جنوب چون از انگلیز و االی افریقا
کب طریقاً فکرت کرده اند جزیره درخت می کشند ملک و بسیار
که باقی با دولت غرب بود و یک متحدون رفته از هم فراق
برون است این متحدون در بلاد و خود ملکها برای تنم علم و دین
در خدمت داشته و در تعلیم و تبحر و هر باطن جدیدی میغ دارند و بخت

در شرفی کرده اند و کسب کوی قدیم و جدید را با یک مقبول
که بخواهد پسندید متصرف بود و متحد و از تصرف او برین
در طریق خود نظام دادند و کسب کوی بای خوب و دلخواه
طله و نقره اینجا در نهایت متباین است و بابت اهل کسب
کا و تکیست و بابت بیشتر متحدون بر و تاسا نظ و بعضی از
امریکا چون قدیم دیشان بهمن و شیت **جزیره** و **دوم** امریکا
بهمن و غربت ناحیه را و و نیس کوی شرقی و چند جزیره متباین
ان را با دشت بسیار دارد و جزیره کوا و لوب و تارنگ
که هر یک در دست فزنا و تین است جزیره مار و مار
کرو و مار و جتا محکوم با دشت و دنیا کند و جزیره بیو و لمار
در دست با دشت و لوب است و لاند و مجیم خرابه مار و دشت
و کوراکو را در فضا تالک دارند اهل اینه و خرم و سم
با و در و خط است و راج حبه اند و فضا کند باقی بسیار و
شان در این بخت است متابع تجارت اینجا کن و شکر
بنم و فز و کم فز و جبهای خوب **جزیره** **سیم** امریکا و امریکا

چگونه است وضع آفرینش جهت و آفرینند گشت کمال
 میکند بمقتضای در ساحتی مملو و مبارک و شریف و جزای چون
 اهل بهر رسد در حرف و مخبر است جدا که نه در ضا فرضا
 کلمه که در بلد و در سیه بطوریکه شکر است و در کتب آن
 ثبت است قطعا در بلد و سیه و فضا قسمی دیگر مصطلح است
 بشما است جز آن میماند و است که این آن کلمه است در این
 صورت کمال است و با خط صورت لفظ کفایت و در
 گفته که آن نیز مدق سیم چنان کلمه سه عبار میکنند که از
 سلیقه و وضع لفظ بر هر سه میقد **و این تفسیر و تفسیر است**
 که در ترجمه عقل و سخن از زبان و دیگر لفظ بلفظ هر قدر
 که به مقتضای است بنده و تفسیر فارسی یا ترکی
 این همه تفسیر احوال که در مخرج و کت یا فارسی یا ترکی
 همه بلیغ و معنی و معلوم شد اهل این هم زبان مطلقا
 این هر چه بود و اندک فارسی زبان مبتدیان و تفسیر و تفسیر
 مستعدند و ترکی زبان آنچه اهل تفسیر اند باز در ملک تبارند

باقی ترند و نیست اینها بجهتی است که در تفسیر و تفسیر
 کرده اند چه رسد تا این که در ادبیات این ما چار هر
 متیقین اینجا شنیده و از آنکه زبان دیگر عبارات و کلمات
 ترجمه شده بود با صعب احوال بیکدیگر ربط داد و نوشت و چنان
 در روایات انعطاف خاصه مودت این بعضی لغز و لغات
 است که حقیقت احوال و جرح و خان همین باشد چنانچه در این
 نسخه ظاهر شود و خستند و فاین این نسخه و آن نسخه معلوم
 سببی دارد و خرقه کلام از زبان و زبان دیگر و زبان هر سیم
 با صحت و دفا کرده و در وضع عبارات میتوان است که خبر
 بقدر و نسخ در ترجمه لفظ چه کرد و با سقار است هر چه
در بنا و آبادی حاجی علی و تفسیر و ضاع این شهر زمان بعد از
 تا حال هزار و شصت و سیاه و یک مسجی و هزار و دویست و شصت
 است و هر چه گویند این کلمات است با در بکلیه عبارت کلی
 رسد و از هاله آب یا از غلبه طوفان تر میگردد و هر چه چنان
 بند و از آنکه سانی که غرضانه و تفسیر و تفسیر مودت و باقی

این شهر بابل است بنا بر این آبادی رفقای و قتل قصاص
 اهل است بجز خورده نامادی مرغ ساکن شهر بکندری میگوید
 در جسر فین مائوت نامی است از ترکه جسر تیغ
 گذشت مکان زین و محل کنایه امری می خوان در میان
 مشهور بدان در هو اهل بود طغیان آب بکمان را خراب کرد
 و سکنه مذکور جمعا متفرق شدند سال چهار صد و هشتاد و هشت
 در منور و آباد آبادی در آن واقع است بر درگاه ایل
 اکت سیری شد که تخته از خورده اند و بر او گوید چون شهر اهل
 آباد بود بر که در آنکه مذکور پیش و پشت بشارت می کرد
 خانان بطلایه باو شربت مولا و این مکانی هم در آن
 خانان باو شربت خان نامیده شد و آنکه جمیع امارت بلاد در
 لغات و کتب بنا بر این شهر بزرگان میگویند و میگویند فقط
 او شربت خان است در شصت و هشتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد
 در ایامی که آن متاخر شده در شوال و رستنی شکار بجا می آید
 و کنگره که شسته در واقع بود بر کن رفته و بمان گوید بر کوه

بسی شهر بزرگ بود از آنکه این طایفه اینجا را دولت خود کردند
 گذشت وانی بصره در سید و قسری از ترکه بزرگ آنها بصره
 ساحت شهر بابل در موضع آمده تا آنکه اهل بصره در سید و قسری
 زنده و خالی آنها بود و طایفه غزنویک آمده بودند و جسر
 ابراج خولیس نامی بود بریده در بصره سید و قسری
 و در بصره و قسری و در شوال و رستنی شکار بجا می آید
 وقت این خرابی را بعد از آنکه بصره بصره و قسری
 در بصره آنها نیز از ترکه بزرگ بودند و در سوات برادر و هم
 بصره از بصره بزرگ بصره و قسری بصره و قسری
 باقی در و اهل شرقی حاجی بصره و قسری بصره و قسری
 خوف از طغیان آب بای عمارت و آبادی بصره و قسری
 سید و قسری در بصره و قسری بصره و قسری
 و شسته بجا می آید در موضع بصره و قسری
 رستنی شهر بابل که بود بانی بصره و قسری
 که شهر بابل در موضع واقع است که شسته و این مکان هم

و شهر را از ده خربک مرشد دارد و این یک خان با ده طبع
 حکم در پشته و خان چوکن نیز بر غم بلی رستی که در خشم او میاید
 در خشم شاه او را به سر بر میزند و متعهد خراج کت **چکان** توریخ
 در به تیره حاجی ترخان میگوید سرش در تن نیز همین حالت را داشته
 که او را دیدم بوده و کلاه او را فروخته و بر ترخان و توکل می باشد
 و با یک عمر از ترخان هم شربت میبرد و خورده و بعد از آن میکان
 آمده و پشته فقط از ترخان هم این یکی شده و دیگر ترخان استال نیز
 گفته **پشته ترخان** توریخ میگوید که از ده طبع پاک و دیگران
 دارند و بعضی گویند که از ده طبع ترخان است و شهرهای مورد تار
 در این پشته زلزله بود و آنرا حاجی ترخان ازین جهت میترسید که
 منتهای ده طبعهای دنیا در وضع پشته و دیگر ترخان است و ترخان
 نام ترخان که این ملک بود باقی کار و در منظم هم او در حال
 بود و در ادب ترخان کرد و از آثار او در حاجت بقای هم او شده بانی
 شربت سینه ترخان بهر خاکی شهر شده و این فعال هزاره جا میاید
 هم از ده طبع که در پشته و ده طبع با این حالت راه یافته اند و هم

هم در پشته او را کس نام میباشند اما آمدند و از این پشته از این
 رفت و در ده طبع است که در ده طبع از این پشته کرده بود این
 شهر و پشته و خان داشت **کانتری** توریخ میگوید این صوفی خاکی است
 خان ترخان بود و یک چشمه آب در یک کوه و نه لاشان
 در خان پشته با این چشمه آب و ده طبع در این پشته بهر بی و شرقی
 در ترخان و این پشته و ترخان این پشته در حاجی ترخان
 بر مرید و ده طبع میگویند از ده طبع عاراج ششم و ده طبع خود
 و در پشته پشته و ده طبع در این پشته سینه ترخان با این پشته
 سینه ترخان هم او و چندی گذشت در خوانی دیگر از این پشته ای
 خود که در ده طبع این پشته باقی کار و در پشته که از این پشته
 ترخان توریخ خراج که در این پشته میگوید که این پشته همه این احوال
 است پشته که از او را دیدم ای این پشته با این پشته با این پشته
 است که در ده طبع در ده طبع قلب و پشته و ده طبع با این پشته
 بر ده طبع و این پشته و این پشته با این پشته با این پشته
 و ده طبع با این پشته و ده طبع با این پشته با این پشته

و حاجز خان از بیم فرقه زو امان یافت تا این نیت طول کشید
 که شاکینه نام که از مرتاضین ترمذی است باین وجه بود
 جلال ظاهر شد در پیش تقی علم قبال بر او حش غالب تر
 بزبان قید گرفتار کند ارادت او شده و از دوا سرحد و حشر شد
 میفرمود چنان صاحب که این منفرجه بود از مقابله کشندهای شمشیر
 در برده توان پناه جوید میرشد و نه یک سی هزار سوار کشید
 گشته و سپهر داری از سیلاب حرب شدند و اندر او شمشیر کشید
 بر تیر رسید که با دعوت او طویف دشت و امالی طراف بحر
 خور بقایعت او شرف میخشد و تا استر و ابل در هم شربت
 از غنچه این بلاد درخت کشم او آمد در شرف سلاطین اجتهادی میبود
 پس از آنکه در دشت عذر او بر آمد تا صلا عقیاب او از روی تواریک
 او که آمده بود خط ناموس دشت او میکرد پس از آن بمقتضای عادت
 در کنار دشت او در ضعیف شد و در حقیقت راننده اندر کمان
 قوت طایفه او رسیده بود و از کج طرف غم سلطان کل عثمان که لشکر
 او از راه بحر سیاه و صفحات کنار باین زمان راه نزاع حربه گویید

این وقتی بفرج پر بسته بود که لشکر روسیه این بلاد را از عقیاب
 شاکینه با هزاره گرفته بودند و در جنگ کشیدند سیاه روی
 پای ثابت پشته دو پسر از ایشان غرق بخون شدند و بانی پاسبان
 جوع ضعیف ماندند دیگر با سیاهی فرستادند آنها ترسیمی نه یکبار
 فتح عقیاب که و این در سنه هزار و پانصد و هشت و چهارم بود
 و یک کس که هزار سینه ای این بلاد سر خوار و جمع این صفحات از ابتدا
 و نو بتانسته های او چرخ خورده و رسیده گویید و طویف دشت
 تر از این عهد بعد عید شده در بر طایفه جلد مستانه نقای کشید
 رفته و فاق شده و در هر یک از بلاد که بودند و به خط جلد
 و ات این خود مسخر حاکمی در مختلف ملک شده اند از جلد
 برادر ضعیف چو کسی با و در محلات او بخلاف رفتی و مدارا
 بود حاکم گشت و خراج این ملک را بر نهد و پسر که پشت که مال
 بال خود بیک ملک کشند و در انتمیه و وفایه و انظار و اعلی قیام
 در کعبه و جمع اهل او پناه گشت و خواجه این جسم این و وفایه و انظار
 بلخاف نارس و سب بیکه با قل شربت که در سوزن کوه گویید

خانه در میدان مسجد عتیقه از طرف ترک که بقون معروف بود
کنایه ای این دهکده گشته درستان شهر مرصه در مغرب
بحر خزر و از بناهای قدیمی این دهکده معروف در افغان و شهر کوه
این دهکده بود و با برجه سبز و با محار این دهکده که در این
از قدرت خط در مرطوب است این دهکده خوشتر است و گشته
و در بارگاه فاضله شرق و مغرب بوده راه میانه شده نظر
و محاسن خلاق الله در سیر این بود که این دهکده
ملک و ملک این دهکده که غالب طرف شرق و شمال است
او عشا و جسد و طرف خود و گشته و با ملک غان خلق نمایان
و با بر خزر و دایر سیاه نیز طرف عا مصلح الله شده و گشته که از
و ملک محمد با علی الله و این دهکده و الله مردم گفته که اقل
مختلف است اگر چه عتیقه عن جابر و ملک و صاحب عادت
زشت بودند که خلق خود خصلت نیک و عتیقه و در طاعت
الله شرفی این دهکده در تمام اطراف عتیقه عن در شده است
که این دهکده که است منظر گشته و با که است منظر و با

خود را بنمایا و جرح می گفته و در رسته خود وقت تابستان بر یک پنج
بنایات و کشت عام بود و پس اکثر از بزرگ جوانات و خود
بمقت جرح و خود بود و می گفته لَلْفِيلِ مَا وَلَدُوا لَهَا
مَا جَمَعُوا لَهَا و ما نه عوا لیس ما کنوا جحشمان و طایر
کسی با دو که در قی که معذره گشته الله جده می بیند در نه بطن
دشت و با در کشت و بقیه می بیند و بر دوش خود مراد خود می بیند
بزرگ که او مقبول است و در قی از خط طایفه بخواند و در خارج الله شرق
که در ایامی خیر را بجزرت الله او بود و می گوید که در ایام الله که در ایام الله
رفی صورت و است و این دهکده که در فضیلت هر که در دهکده او بود
برو و دیدم و خری چند دهکده که در استقبال کردند و در زمان غزن
اشعار می خواند و الله می گوید که در فضیلت شهر با برسم می گوید که در
پرسند که چگونه که در رانده روز خود اگر در قی بر طایفه از خود و در حق
خواهر و پس بر قی خود آمد که اطراف آن چهار دهکده است
عتیقه بر در آن چهار دهکده که در قی و عتیقه و عتیقه و عتیقه
خصلت و گشته شبها نفر او در دهکده آن اطراف را بر سفته

تخت و تخت میر خود برای آنها طرف سپهر و کسرتی زمین بنمایند
در ای تخت و در طرف از چوب بد از طعم رسم شود از شرف
سکاه نشاء و شو میگردند جلالت مشرف چون در پیران میگردند
که از خدمت باز مانده بودند آنکه ملک مساکت بود و منظر و قی
بنا عر کشت تا کی وصف از مصاف کینه و در حیات اعمال
سپاه فرخ کینه اندکی در گفتار و کردار من عور و چو بنای سید
که این تخت از چو شاهی نیست هر چه از فعال ملک و حسن الطبع دانند
وصف گویند تا باعث توش خاطر من شود و اگر خلاف صلاح خلق
و رضای حق دیدند نیز خدمت که بد کرد آنها را اندک گزیند در خدمت
حرب سیران و پسته لبان اندر و در هر مصافقت منبر بود و تخت
چون سیف شاهر بر بانی جوهر خویش ظاهر میکرد و هیچ تحمل
او نماند در عود غافل که گویند یکی از سنان و گمان میگردید بر او
مقرر نگار او بود در تفسیر اندیشه قتل آنکه را میسر شد و نظریه بختی
ظاهر او این هم را صورت را در ده میدید آنکه بخت و ریاضت تمام
صوت باو کشت چلا بنده کاه را فاده که هنوز ازاده شده اند

برقع آن تلقی کرده است و ابی قاریت در مرام فرستاده
فیر خورشید و غنچه و مهرت و اقدار که با کاف برآمده و عرض
یکی از آنکه کیهان آنکه با کد کشت اگر فرجی توفیقی و در این
عقوبات سبب است که و تا و یک کس کردین خیال محال میگردانند
کشت سبب آنکه یک کس میباشند از و در گذشتیم و چاکش شوند و قدر
خداوند را تغییر و چون آنکه در گذشت از جلد و سپاه و جان
حشر او است او نقصان است و نام ملک او بنای او اند
در آنکه و افواه مردم مثال جابر است و در بعضی نسخها این بود
عبدل نیکو اند میوه این مناسب است در عبدل و نفع ضرر و گویند
که با چهر دیگر بار باشد این رود و غایت از آنکه یک نفس بیشتر
نصایم میباید و برابر و میوه از خود است این رود است در جانکه
در با مقدر میگرد و بعضی به فرخ و بیشتر و بکل تا بهت فرخ منج
باب ریاضت و توری و سیرنی آید بران گرفته اند و بنده شدن
و زدن آب و در فصل ریاض او دلیل صبر و اندامها یک آب بر سر
ریاض میبندد و در روی او عبور قاطع است و آب نوره که اول در ریاض

سبانه خفته بخت با جلد در آباوی رویه همین رودست و بعد از
 از جبال اقصی بدو شمال و دلدیات سپردگی از مغان این رعد
 صید با برت که بجهت همین در اجاره مستاجرین است و معلوم
 کراف مال الله به میدهند **از کوی ازین** اینها را از نسل ترک
 که اولین پسر یافتن نوح است میدهند ترک در بطو غلغل رفت
 و تربت زردستان و بدو کوی سیر بهار به بهار و بعد از زیاده
 خدم چشم با حیات شاد و شرق بهار میگردد هر کجا که برای سالم
 و آید عذب و قشای دل نشین بخت با هم هم از اولاد و استیلا
 نافع میفرمود و اول کسی که از پوت دومی حیوانات به بر خور
 و نیمه که او بود از چاه خویش تر از از هر قوی تر و بدو کوی در دوازده
 و یاقی نشاند و این هر دو در از عالی رود اقل مشتب میبود و نظر
 بدست ابریکان و دو قدر مایع از دست که آن بدت قید ایل
 تر کثرت نفوس و زیاده مال و بهار و طریف ترک برتر حشود و در
 لایم قوت اینها میفرمود و تفکس و تامل و راه و تامل و حشود و
 بر لبه اعانت خان ایشان در آن در سینه و تامل و تامل و تامل و تامل

بخیر سیاه و دلدیات قوم را بر نهاده و هر دو و تامل و تامل و تامل
 قیصر بدو و ساحت زنده را از این تر و دست و در پنده
 بشکلا و شش سبجی فغان این فغان و تامل و تامل و تامل و تامل
 فلک بر کثرت کشتن لک قیصر میگفت خان تر و تامل و تامل
 این بدو و است کثرت غلبه او به سبجی نیست بر کثرت قابل
 و شش هر همه بر قشود و به پنده و تامل و تامل و تامل و تامل
 رفت از قیصر بدو و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 دولت تر از طراوت قیصر و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 خط سمان تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 تر ندانند در حاجی تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 می آیند و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 با تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 ایشان بر تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل
 شان تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل و تامل

اگرچه خوار که فرض مثل زینت بلا در دست گرامی دهند و
مسافت ندارند بهیچ سمت جز به سمت کاههای نوکیله و فرق
که مطلع حکم حضرت امیر احرار ممالک روسیه اند یکطایفه که در عهد
سابق با طاعت در آمدند و سپاه سواره و پیاده و جویان و چار
اسب و شتر در صفی حاجی ترخان ملک دارند و در هر چند با وفاق ایلی
وایل تر میارند بدین روسیه رفته اند و لباس ایشان شبیه عساکر
روسیه در کلاه و چکمه و شال و دامن و کلاه سیاه است و عدد نفوس
تتر در این اقل و شهر قزان در هر طرف حاجی ترخان و نصیبات
قونین دارند و در هر سمت و همچنین قزاق که در ساحل شرقی در
اقل بود و گفته دارند تا نوکیله صرف بلکه حدود خط و با صفت این
قوا عقد نظام روسیه چنان رفته و خاق اینها را از یکدیگر گسیخته است
با پیشش است و بایل میت ترخان بیکتر و عزت بزرگ گشته
و اینها در تفکیر وقت وقت بر ایشان مانده است و نامه گویان در
آنها که گویان بریم و قوی شده و با یکی از پیران اینها اتفاق افتاد
و ختم صال و پیش فی شین و عبادات و تبدلات در کار است

میدادم گفت اهل نصاف که بر عمل سواد ما و قیود مرصده
مکافاته ازین سخت ترند کل شیء بخا وین علی حلقه اقلب
الخصیبه روزگاری در از بعد معاد و بریم و چون تشریف
نمودیم ختم حرفت ما رفت مال و خرقه شایه نهایی حق بود
و اعتبار اصدی سیکردیم غایب عقدی قدم در زنجیر حجابین
گرفتار بودند نظم امور فیحیک الشفاء منها و یکنون
عن عواقیبها اللیب و وزیر سال بکار کان در حجت
برای عیال خود می انداخته و عوده گشته و دواب نظم
کردی تو بین آنچه تلا و در سواران خرمی که مردم در سواران و با
طایفه روسیه را در هر صود با قدرت تدفی و مکنان پادشاه
ندیده ایم هر چه در صدد و مکافات عمل مایه پند ح باش و تیش
بر بند و در کار چنانچه می پسند و شنیده و اینها یکی بفر
از دولت بهر دلتیا مرشد با شتاب لرات و امانی هر جا
که سخته تر شست خانه این در حق خود حاضر شده که هر که به تر
تکلیف کواری بود و امر مت مالک معونی است چه اینها اند

خوافین چو پستان نهاد پیاوید و میبوند و سجد میکنند سبندیم در
 دستان طایف چند از خرد بخت که بخت و بخت آنها یکدیگر
 نامعلومست **در احوال روس** روسی و موین پیرایه بن فوج
 میدانند او که بر پا دارند بود از خفت و خفت مدتی خاطر می
 پریشان و عین بخت **نظم** رومی میگوید نام زلف دار با پیش
 بر دی صبر و قرار من پس از صفت پیا کس تو خرد فرستاد و از او
 جای کنایه بخت خرد بعضی از احاطه شای پیرایه خاک و داری
 بار و دشت باد داد روس بخت از کشتن فضا و غنی میبخت
 با غنای فنی و لو خواهر طبعش قبول کرد و پاس خاطر را در هر
 دشت هر از تو میر کردیم برای پس و کمر در پا و کف و آبر و صافی
 افکار استماع نکور از آن و کشته بزرگ و کشت و کشت و غنای میبوند
مثنوی **در سبزه** آنکه که در سبزه و شصت و شصت و شصت و شصت و شصت
 روسی با عین از طایفه سلاوان سلاوی از بزرگ بایک کشته و این
 عات و کز کزن کنایه بر پستان است که روانه و صحت و عقل و
 دشت این نه را در دشت طایفه خردان مدونست و روی که از پیر

ز کمر بود با دشت نشت از اوقات با شاق قبایل سلاوان و سلاوان
 طایفه خون و خرد و او از دشت و دشت روس در از ترانه نهاد
 و در بعضی از تواریخ ایران نیز آمده و عین و پیرایه این طایفه ذکر کنند
 و نامه میکنند و در بعضی گفته میگویند و لیدر سقانت ملک است
 و در بعضی ششم از کتاب خرد قیدی در فصل ست و پنجم از کتاب
 ارمیای پیرایه اسم طایفه روس در لایف شرقیه مذکور است گفته
 و قمر و کشته و در بعضی پیرایه پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه
 و او نه در شکر روس و پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه
 نیز باز در قضا مانند موج کنار در بند رسیده و بقدر غارت برد
 نقاشی و پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه
 اسکندر از اوارا، پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه و پیرایه
 با کمر که از دشت طایفه روس و اسکندر و پیرایه و پیرایه و پیرایه
 آدن و املیق و خرد و دشت و دشت و دشت و دشت و دشت و دشت
 و مقابر بسیار و مصاف ایشان چند روز آمده و دشت و پیرایه
 از اطراف بزرگ روس فوج و پیرایه رسیده و عاقبت کشته میبوند

بنوعی که در کوه خلق از غایت لطیفانی در آنجا بنا عمارت
نمایند و درین بلاد بهرست قدیم در مهنه س و مهار در وضع
و بهنگام انبیه عادت و وقتی خاص دارند و چون در مدرسه علوم
خوفا و خنده در کلاس مدرسه اند و اند چنانچه عمارت غایت
و دقیق این در علم را جای بر بند پس قرار وضع قلعه باز بر منبر
نهادند و در اندیشه قدیم حکم خوانند و از بار بار در این بایست
بعضی تر بود و این تر که در اقل و اقل تو طوش است و بهرست
شیرین و در عرض آن همه و بهنگام پنج شدن هر هر شیرینی سر ذوق
معارف و بهرست شیرین بعضی بین و گزارد سکون فون شد
ایس و بهرست و هر ایش از ذوق ایران یکبار که کم است و نظری
نضا طرفین از آنحضرت دیدند قلعه شد و بهرست بیج که هر بیج که هر
سرتوب و شش به شش از بهای قلعه سکون و چون این بنا در
رو و واقع است بر بهای شرقی را از وقت که هنوز از تر جمای علی
و سبغ بنا کردند و وقت ضرورت حق و تحت آن همه نظریست
و نه به سنگ و سار و عمارت را از انبیه بخرد و به قدر لازم

[illegible]

...

آتش زین آتش بدین آمده و چون سلطنت جمیع اتر را با خود جدا
گردد **ع** که که میفرماید کی گسیره: هباب بن محمد فراسلم
و چند روز گردش تا رساند و هم عهد که حق و ساری
داد و تیس هباب نقش قبیله که در این اوقات در سر
عمر با خرسید او این قصه را حدیثی سخن کرده همسر او
ازند و بخند میگفت و بگوید چنانست خوش باشد نصای
مسادات بقیه میفرمودند و در آخر هنگام گسیره وضع و غیر
چانه و از پا میاندازد او اموال مردم شهر برید معلوم بود لغارت
اتباع او رفت و بکنج هر کس طر معجز بود که داشت و در آخر میگرد
او را با هزار شات غم از بس که باین شهر منزل کرده و نام با
داشت که کسی خوشتر نشدند که نامهای او جواب ماند و بدین
سکونان خود بر خفا نشد و بفرمان جویت و بفرمان **ع** و غیر
مهرت رفت باز آمدن: بزرگ دین از این بدین آمده و بیست و چهار
ملک حقیقت او را متفرق کرد و او را در اتباع او اگر کار و نقل رسیدند
تا بعد از ترور در طرف حاجی ترخان سلطنت میفرمودند از این اقامه

که بقیه لطف تر رسیده هم طراف بیظم و منبت حاجی زین
 امیدوار شده و یقین گفته در دیگر دست فتنه در افراسین شهر
 خود را در دست و ترانجام قصیر و حجت شده از در و نو یک معنی
 بزم قوتی و چو کشتیر بقصه بنیارت راه حاجی زین کز فتنه غیر
 از ارسنه در پیش آمده باز فادار زیلا بسج شده و تانار قرم که
 این تانار بنیارت داشته با عقال طاعت دریده آمده اهل کار با
 در همان دلمان اندر اه و ت و ایرانه از او و مال انباره
 سو فر آورده و رسیده بهر یک از آنها هزار و دگر بر حیدر کز
 و کیم و خط کم کون کشته طارده طراف شتر از راه خسته شده
 بر سر و شتر با ارسنه بود با دانه اوقت ملک بن بنیاد
 فانی که در کتف سار مله در حاجی زین بر طایفه هر صفت
 شتر کشته که طالع نفع با قیاس متعده و در پنهان از زمان
 بنیاد ابران در حاجی زین توده داشته چهار صد نفر شمارانده
 و متعده نشان از پیش و پنبه آلات و پنبه در میان و مانع
 در دماغ و کاه بر سر راه و غیره فرج و بار بر ما بعد از ششم که در آن وقت

که تبار

که تبار بعد و منازیر خود را در سر کردند و بیلده خود میفرستادند و را
 مناز از اوقت بهک حاجی زین در جول و حوش آن آمدند
 گفته و یقین باید بوی طین شدند و کاهادی شهری که بعضی شهر است
 در کتف سار در سیصد و پنجاه درستی حاجی زین شهر است
 که کچک و طراف سبب آلا بر آن حجر از ضعیف تر شده و عقل
 احوال اهل این شهر این است خوار بر چند اهل بر و سیاه که
 یکی از این مناسبت زینت ش ملک خود نیز ارجح و در او یک
 در آنرا طوطی ملک و رسیده متا مکان گفته و کاه درین عدد
 رسم است که اگر که در صدد حیا و امان مکان را به با و از دست
 نیز تو میجو پس از آبادی ملک شخص ملک باید بقاعده
 متعارف مثال دیوان بدید اینها سیدم که در راه فتنه
 متعده ممدویت ملکین خود میجویم مشروط با بنده تانای ط
 رعایت مزخرفه و قلم تکلیف مرفوع نموده و بر اقسام رجوع
 میزبان در حق همان خویش نشان بقبول بوی و خطایفه
 مکان مزبور بسو حجب از خبر و در آب با کله صلیبه خویش

باشد رطل قانت بکنند و برسم عمارت که در جمع آوردند
نه اولت طرح شهر رنج و چون ایستاد و ادنی از یک تبار
و پسند بگونه محتاج نشد از کلکار و اعمال خوب و بد
و نظرها بجهت ما بگردم وضع عمارت بوده همه را خود چسبیده
باقام رسانیده و ما کم و کدند و که خدا مستحق تعین گفته و
چنین کلب کشیش هر چه متعلق به هر بیت به خارج دهده
انبرشی ندارند مگر برای فروش متعلق به این اوقات
از هر معوله در دار انصاف ایشان بکنند بهر عیب و عیبت و با
بکنند را و عبور بکار در عیبت و کاره باین شهرت و اینها
بخصوصی دارند از کلکار که در شهر هفتان بکس متعلق اند و بکنند
و اگر کسی از آن وجه داشته وقت انصراف از صرف اسم شهرت
میدهد بهر که اهل شهرت بپای دیگر میگرد و در او ایستاده از جهت
خوش شمار و پرور اینک جمع زمین و سایر مصنفات درین مقید
خاک کاشیده اند که این قانت و بد و بکنند اگر خبر از طرفه
و بکنند که دارد بهر ماکول و غیره خوب و بد مصنفات و بکنند

باین شهرت میدهند و نقلی از شهر عمارت عربی دارند که
در جنت نقرای گفته و بجز و اینک از قریبی مستحق شهرت
میکنند و از هر چه با جنت میرساند باین سبب بفرمان شهر
کست غالب غنی و قوتند نظر باینکه ابتدا با یکدیگر جمع المال
بگونه هنوز بزرگست باینکه عمو قنوس ایشان از ده هزار تنگ
باین باقیات باقی ملک حاجی رضان در ازمنه قدیمه
نام داشت با کینه باین قار و مطلقا در انصاف و باین ربطی
نه نشسته اگر در غنی یافت مرشد خود و در غیر شهر بود و باین
بکنند از آن درخت از خلاف طریقت شمار شده نیز شدی
نه داشت و سبب دیگر باین زمین چنانکه سطح و شرف برود خانه
و عبوده اند جان که آب در هر طریقت شرف که بهر سبب کد
ندیده اند و کسی هم در حد و تدبیر دیگر که تا عهد شما بکند
و اوج یکی از اهل بیاحت او تر با که از قانت شهرت چند در جای
ترخان توقف که چون اسلاف او در بر منزل سلطه غرضی
این شخص در آن منزل که با زمینهای دیگر متعلق بود باغ کوچه

آلود و بلا بخت با این که در این میان بخت و غیره
 باقی اتصال داد و منشی که در آب بر آن چرخ وضع کرد و در
 بعد از درخت آب جریان می دهد از هر جهت می کشد از هر
 قسم نهاده و در کائنات آنرا باقی نهد و هر چه در
 ناهم بر سر رسیه فرض از ناز و دل و کید نماند و هر چه در
 اندر و بار و فاکه و باقی صاف و خالص طبع بنابر اینها
 بهار و بار و این ملک الش و لور هر چه بود را خوشی که بهر جهت
 حاکم این دولت بسیار پسندید و این اخلاص و سرور و بار و بار
 عریضه درخت از بار و بار و این شمع غنیمت طبع و اگر کار
 رسید حکم شد و بهر باد و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 تعلیم و تربیت که چون آنچه از هر جهت و خوش حاجی و رفاه که
 و قهر و خوی اقل و باقی شایسته و در یک باب علیه و در گفت از
 خاک خارج زمین را بهر جهت و او اند و باید که در سرباز آلود
 که چرخ و دانه و آنچه در سوره و غایت بسیار از هر جهت سال و بار
 نشسته و هر چه که در هر جهت و در صدد و آلودی باقی نماند

چند نفر از اینها آمدند و آنها در هر جهت و بار و بار و بار
 و انار و آنچه در فلان و لیکن از هر جهت و بار و بار و بار
 انار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 در این میان قهر و تربیت کل و سوره که سیری شده اول شده
 که در هر جهت و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 می به و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 فخر و رفاه و در هر جهت و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 رخصه نظر از تربیت و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 و ششم و غیره و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 بحر و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 آورده و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 میریزد و تربیت که از بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 شرف و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار
 که هم او با تربیت و بار و بار و بار و بار و بار و بار و بار

شخصه داشت و مفت طبعی داشت که در محراب مرد
گفت که این را که در محرابی خود دارد و در دکان اطراف
آنها می‌داند و سرشته اسراف قتل و عذرت او بگفتی رسید
که خلق از باطن و دکان بگذرند و محال که چشم در بسته **ج**
که فرجه داشت و من این را می‌گفت یا می‌برد و چند حرکت که می
از سپاه با هم خود را بطنی کشته‌های دیگر که با حاکم
فرستاد و آنها را کشته‌ها را تصرف شده و دیگر کشته‌ها صاحب
منصب و چند نفر از سر کمر خورده حکم دین این بود و پس
بفرستادند و خود را در صلح ندیدند و بجز آنها شهادت که در
او مرتبه رسید که با حاکم طایفه خرمی که طرف اهل
ساخته که ادیت و حاکم را منزل دما و آغوشیه و هر چه در
و نهان سر و قفس بود و این را ساجده نموده و بگویم صوره
بشاید و بگویم که گفت در دکانی از اهل که میدانست
حق ندارد و سجاده را که گسترده و دیده صورت و چند نمود چشم
مشاهده گشته و لا اله الا الله که خلق در مشاهده چند حرکت کنند

که کلاه از حضور باز دارند و خود نفس سوده بیاید چند بار خوب
برای طبعی نفسیه که در و چیزی برادران گسترده من از آنکه وقت
در سه کلاه ایجاد و رسانیده و عبادت است و **نظم** بگفته که
برادر است و خیال است نه بهتر یا که خواب و خواب و حال است
مردم نموده و در جب زخمه او در دست گفتن این سر و از هر یک
گفته و جعلنا القلیل لباساً منوره و به طبع است این سر
او همیشه که خود را بر سر زل اصغر رسانیده و این را از دکان
و کمره و از اینجا به هم موفد بطرف سر قفس که نگاه و در سر حاکم
رف حاکم متعین شده و چنانچه است حاجت صادر کرده و عبادت گفت
که و باز نه چاره حلف عانی و نه امر آنها را بر آن **نظم** و ابی
انچه و از آنها بگویند خانه و زن و قفسه که پس بر که سی و سی
حاکم خانی است عزم که خست کوف حاکم داشت که دین از این
بفرستاد گفت که در دکان و در دکان او بانی خود پخته و از سر
تا از دست نه و در دکان است نه و در دکان و در دکان است
نقد استانی بفرستاد و در دکان است و در دکان است و در دکان است

در اوردن بر برادر بزرگ است و خود را متصرف تو چه سرده است
 ایران وید **نظم** ای قدم نهاد و هرگز ز دل شکم بر نداشت
 بر خط و ادم که چون در سر و پا جا کرد و خلق اطاعتش نهشته
 حرکت و کون او را نفس خود بجهت چون بجهت هر که نهسته و اهل
 سرحدات ایران اول بالین و رسته مستظهر و نهسته و در خط
 او متوجه بودند تا گلزار نهاده معلوم که کلبه زین فرستاد
 از دست نهاده و فارت جبارت می کرد و اگر از صراف سرده است
 را تحقیق آمد یکی تو را میرفت با کفست نهاده و هر که از خود
 تا آنکه از شاه ایران در صفویه بود و با شاه ممالک بر سر
 سرخر و قتل و نامه داشت که تا کم حاضر ترغان در راه پادشاه
 با نه غنیش سرحدات شده و او خود درین فتنه شرکت چه
 بر کام نهاده که در خط فتنه ظاهر بود و بجهت با نبوت از شاه
 قطع نموده فتنه نامه و ازین بخش اگر چه بر شد و بجهت حال سر
 بر حال ملک معلوم می شود فتنه زین خواهد بود و نفس الله من
 با از زدن میان خود و ممالک می جای به در خط سرده کند یا نظم نهاد

که هر طفره را بگونه فتنه داشت جبهه غم با که از سر رسیدن
 مسرج و نامه بهمان و قیاس بکنده جان از احاطه این سرور
 ایران کار زین او بر برین تا که نهشته و او نه هر که سر عرش
 و نه بر نهشته است آخر کار گرفتار سپاه روس نه و او را نه
 در اتباع او از طرف صفای کشته نشاند و بهمان جبارت
 فرستادند و چه روز خطه و از آرمیده به **ع** ابر بنده بدر راه
 سر زین است و از آنجا در راه که کوفته نهاده که در هر از مملکت می
 است خبر و عهد شده در استعداده و قربت قصه دان که این
 تا آن امر از آبادی انست با فطین جنگ کرده ازین سو
 با همه و در مطلق اینان و او فتنه شنی بر نه شنی و سر ما می حفظ
 در فتنه زور و بهر که این که ایلا بنده ال احمد زین بر سر عهد
 رفت و اقلی شد برای کینه کنار اقلی رده و غله و فتنه بهار زین
 بدل کشید و بقدر که نهشته در جماع اتباع جد و عهد خود
 بهر سرین که چهارمه و رستی جبارت فتنه است و درین بر و فتنه
 انبار را نصیب کرد و بهر که ایلا که نه هر از مملکت فتنه اند و هر

اطراف در مزار اعیان شده و با شرب قهقهه های که در
 پنج صبح خلی قریه خود را در بنده که در خانه آن
 کلیه دوازده و قلم نسیم شد و در آن روز نیز نفس نفس
 رفت و خواب و آواز و نظروقت ملاحظه که در یک
 آن قدر را بعد از پاکوینا که است که درین صبح
 بعد و بعد از شب نیرال میسرور و او **تیسین** و یکی از دوازده
 مستعد است که در حیات منصرف و معانی و معنی
 وضع که مشاهد شود که سادات که پایه قدرت را فوق
 تکلیف خود را که در آن است و بعد از آن سران
 مرتبه دارد اول را پیش یک و دوم پات بر یک نیم
 بر یک است بعد از آن کسان بعد کستان بعد مبتور
 بعد پات پاکوینا که نیز که سر یک است بعد پاکوینا
 فرج با و بعد نه نیز که سر یک است پاکوینا چهار فرج یک
 پاک است ریش چهار فرج پاکوینا بعد نیرال میسرور بعد
 نیرال است سنت و بعد مرتبه نیرال این قهری میسرور

که پنهان

که پنهان و نیرال است و سکر در با سادات مطهر است
 مطهر با و سمرقند بعد با و سمرقند بعد پنج مرتبه است
 کستان و نیز که بعد کستان بر و در آن بعد کستان و نیرال
 بعد و بعد از نیرال بعد و نیرال است که در یک بعد این
 فطین نیکو پنج سمرقند حضرت امیر طهر نیرال و نیرال
 که در یک در یک است و سکر در یک است و در آن روز نیرال
 خراف و نیز که خان و بعد که نیرال است و سمرقند یکی نیز
 نفس به او که سنده و یکی نیز نیرال دارد و پنج اول و پادشاه
 آنها را هم که می کند به و پاکوینا که در سمرقند شاهزادگان
 که باین مرتبه اند که در کوه که پنج مرتبه باین پایه رسیده اند که
 تنها معصوم است و شاهزادگان و سکر در یک است که نیرال میسرور
 نیرال است و سمرقند در یک که نیرال میسرور رسیده سمرقند
 از همه نیرال سمرقند باین طرف داده اند که نیرال است و نیرال
 که در باین مرتبه رسیده و اینها یک پنج مرتبه **ع** نیرال میسرور
 نیرال است و با و بعد نیرال سکر در نیرال میسرور و نیرال

نمود و بخواهد جعفر خان معاد است گویند این چنین است
 که جعفر خان قاضی از حد و خطا باین ملک آمد و بنای خدمت درین
 اداره فرمود و بخواهد بر این حد معین گویند و بنا بر این خطا نوشته اند
 که این بعد از آنکه در ملک با غیر که همانند الضیفه از آنزل تزل
 جعفر خان ایشان سرطام میزدند و در آن سر و موادت نیز میزدند
 اگر چه دوست اینها دل میزدند اینک عازمه باین خطا دست که
 کثرت ضعیف بود و در آن وقت که اینقدر حقوق نقصان پذیرست
 همان پذیر باینجه و بهم ادان عهد عاید قاضی درین بدو توختن
 و مشورت عایت با پادشاه گردیدند و بزرگ این سکن دارد و بکن
 و بخت و بکی درین جعفر خان و این خدمت در عادت پذیرد
 و در اینها بخواهد بخواهد بخواهد پس بر فرمود در جعفر خان خطا
 خوب بنا کرد و خاص عزا و تبار ایران در دم را بر در و محال و بی
 ایند توشن بخواهد و بکن و در این بخواهد بخواهد و بکن
 اگر چه در این بخواهد بخواهد و بکن که بکن بکن بکن
 که بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن

خبر ضعف است ایران و قدر و نسب بکار روسیه را در سر و دست
 کشید عازم صوب جعفر خان شد و نامه با بیهوش و ایران
 داشت که داد و بیک امیر بکن و دروغی امیر غار و قوی شهر
 بوشن متصرف شده و بنا بر روس عازم گویند اگر چه درین
 بکن بکن جعفر خان گویند و بکن بکن بکن بکن بکن
 که در اجاب باین سر و دست ایران را ایران رفته لا تکلون
 خواب رسیده و این قدر و نسبت نه که پادشاه ایران قوی
 که دفع بزرگ کند تا در اینها بخواهد بخواهد بکن بکن
 فی حقهم قائمه فاقیم دین علی اکثر واجب و در این
 اخبار هر چه در جعفر خان بکن بکن بکن بکن بکن
 اعانت بکار بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن
 بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن
 بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن
 و بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن
 و بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن بکن

رخو بکشته و در نما که چارست و هزار پاد و نظام بچار
لکر خور چون در قبه و در موضع چهار تنه هر چه در نسک حاجی
نزد است عریضه عادی که ای خان کفری که لقب شما است
مستور بخت رسیده با بخت در محال و چون رسم ملک است که
دیار چاکست و پادشاه را باسی بفرمایا و از دشمنان هزاران پاد
از عظام آنها به پستان و ششاقش افتاد و در دهن و در دهان
منور خنده از زلف که در دهن و غایت سلطنت با زربت بود
از پادشاه و در دهن و از عظام آنها جواب رسیده و در موضع
مستور و کاه گشت لکر خور و ششاقش که در دهن و در دهان
ست و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
مدون است که در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
بود و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
کرد و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
است و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
اور و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش

نصف از دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
ملک و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
نصف از دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
تبر که در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
ملک است و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
نصف از دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
برکت از دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
هزار و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
قوات و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
که در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
اور و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
سلطنت و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش
در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش و در دهن و ششاقش

که از آنجا که نشسته گفت مرا بطرف دارم از پدر خود دارا اید و بگو
 همه بختاب خود و صفت می گوید و مختلف است بپایان
 هر وقت که آن خود دست و در عرض آنست باید که بر قیاس
 فرود از منزل او را الگو در دیگر همان باشد با چند نفر از صاحب
 منصب خانه دید و رعایت از سبک و ظرفیت طرف هر یک
 در نظر درج و دیگر چهار مرتبه شده است لبت هر یک که
 و منقح بود و صفت او چنین و ازین فرمود و بدارا در دل شربت
 زن که بکین نظر فرمود از طبع او از در مسکینا که و چون
 در سر با طراف ایران مافوق گفت که بجز از در حقین چشم سپاه
 از آن سیر و او استخوان خود را از در صدق و نورش می بیند
 در حقیم یک از خود فرمود و بگو بکین گویند که خاطر ایشان از
 ادوات تو خورنده است و خوشتر تو را داده است اگر گفت که از آن
 چه تمناست که غصه بر تمام است و اگر بگوید که این در نقد
 بخوانه دارم و بگویم که در سفر و سفر مصرف کنان بر
 دهنده در حقین و حقان که هم این ازین غریب تر شده که کرده ام روزی

باغ و بختی را طراف آن پستان به تفریح و ششم ضرر
 و در دریا به راه برت و کاه از درخت خیز می گرفت در
 زین مکتب چنان به ششم که بخایست رسید گفت چنانستم
 لا چون بفرموده با بدو آن خاص را با منتقل است که هر که بپای
 است میرزم تا به تو که در خانه از پناه و منتقلی باشد که در تو
 منتقل و لو گفت پیش با خبر رسیده که خط خود را از پناه بر کند
 خود را منتقل خواهد بود **که از این سطر قاف** در نه بر آرد
 با زده از پناه از جانب بزرگ بر طریف تر از پناه که در هر
 خواهر در خود نشاید ساکنین بود با از در صفت خارج نیست
 همیشه با در آنجا در یک منتقل خارج است
 در در خارج آنها کمتر نه و منتقل است آنست که در کسایه
 باشد تا حدیس خارج دهنده کان توانه شد شش در فرق
 با شش مال حکم بهای خود به فرساده است دادند و در از در پناه
 بکین از تر و طاق و بهین سبب خلاق و نمایان طریف فرق
 و تر و طاق اینها به تر وقت کوش از در پناه که در تر تر

نش سحر و زنت علف ربه بر بقا نموده ایم ربه و با بهشت
نه ابر صیه جبر در آتش مالک و غیره و دشت بوقی
رسانیده در جبر ترخان در ملک و امانت که اطراف این
و تراق کنی از نه و بوج و غریب و شهری از نیم سب اینها خوشتر
و غزلند خاصه خط و امضا که از آرد خسته و در باطل
نقد کرده شهر حاجی ترخان و خلق به هر فصلی که بماند
و موجود کثیر از فقیرین و مجوسین یکا یک زب آنها در بلاد
نکار یافته و نه بوج ترخان آورده بر آرد خانه می حکم شده
و هر یک که بخواهد بخت دادند بعد از یک شت بر بخت شهر آورده
و حکم به باز باب معادلت و تبارش و سوگو سوخته ترخان
و هم در عهد او و ترخان که در سرحدات رسم بوج خوشه جنت
صد دشت عارض طاعون بود و سبب که در او از این نه و ابر صیه
ظانیه و با کمال حساسیت و حس عدم عارض در سرحدات خدی
مقدور بر عمل خود و خلق بسیار ملاک که عفو ترخان مالک را این
عازر و با کمال قنای پسند بختین ربه بر آرد ربه و عفو در او

بخت

کیفیت اعتدال را باید انداخته بخت و مال یا علفها بخت
عازر از صیه بخت و بختی که در ضبط و نظم و خشتی بخت
ای سکه شده و در هر سه صد و یکصد و مستحق و عمله و باب
برای لغایه شش لغم خارج بلاد معین که در دست منم لغم از او
باین بلاد توقف در از خشتی چهار ده روز بود و این حکم عموم
دشت نیار و از شهر صیه و چهل پنج در سلطه این امیر طور و با
نیده بدیده و از نه مغرب و جز با این بلاد و طاهر گفته از هر
در او در در در زایه و بخت جی طایر شت پسر شده بخت
بخت تو لا راد لغضای الله هر ماه ناز و این مرض اشتغال
دشت که از سر صیه بخت بخت بخت و معلوم بخت و وضع و خشتی
در دفع و عدم حدوث این مرض خسته بخت بخت بخت بخت
در توقف بر او مالک شغش و در جنتان این طایفه و بخت
در این از نه برای از سیاحت این بلاد و از نه و خشتی حکم
نوشته **در کتب و اوصی** و بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
با و در مختلفه و از بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

که غالب سوز است که با جیب و سوز قراط میرسد این که با شش
 با طبع طاهر اینها خورند و در افی الفور غلبه می شود و اگر شش
 سوزد در سرما این اثر را دلت و با جیب سوزی جیب خفته ال
 است و در طبع کاین رخ دهنه می کشند در زمین اینتره در ماه
 اپریل مطلق بیان ماه در سوز تمام کل در جیب شکست
 در هوا در نهایت جیب است در اکثر اوقات فطری که اینها در سوز
 در این سوز ماه در خور و سبب و او کبر و دی که که ایام و
 ابریل و تیرین اول در تیرین آخر در سوز جیب ال و در دوت
 مایل میوه و در اول ماه نو پسر تا غنچه و در اول کانون اول کانون
 آخر در شش در سوز سرما جبهه افراط است در دهنه فیه میوه
 و جوهر قافه در سوز ماه از جلد و جبهه و در سوز است در جگر
 و کل و خوش آن برف می کشد و بارندگی کم است و در ورق
 و در غنچه با میوه و در که است که در سوز است و در سوز ال قبل
 فصل و تیرین چنان که در یک فرغ و در غرض از سوز است که
 بوجه مفاسد سستی صلاح و بسیار مهتر است و این فرغ

که که با جیب قراط میرسد و طبعی هوق سبب ط کرده بخور
 که غلبه نموده از خون میرای و ما هر و از افراط است
 در دهنه و سوز با جبهه و خنده اشاق افراط طبعه قدق در سوز
 اینتره خورشید با جیب سوز یا جیب که دهنه مطلق بطیب و در
 جیب دهنه از نه جبهه از جهات و جبهه به غنچه و در سوز سوز
 در دهنه و سوز جبهه از جهات از غنچه از سوز این سوز
 در سوز خاصه سوز که در تیرین نظر و در سوز و در سوز
 دارد و در سوز تیرین از نه و در سوز تیرین دید که در سوز
 اسبها را میوه و دهنه و جبهه که در سوز و امید از غنچه و جبهه
 اسب می خورند و در سوز جبهه سوز و در سوز جبهه سوز
 جبهه و بعضی سوز در سوز جبهه سوز و در سوز جبهه سوز
 از سوز زبانه و در سوز علم حساب و در سوز جبهه سوز
 طفل از سوز سال در سوز جبهه و در سوز جبهه سوز
 سوز اول سوز و از سوز و در سوز و در سوز اول و در سوز
 غنچه و در سوز جبهه سوز و در سوز جبهه سوز

۱۵۸

ایشان بعد از اقیانوس با ما دیدیم ده حدیث حضرت از حضرت مراد
اول است حدیث را در پیشگاه ما را حدیث از **باب** است بر کفر در
نکته مبارک جزو شش حدیث است نه در بین و نه در میان و نه در
آب **سیم** در حفظ اسم خدا را **سیم** از نام هفت کلمه در سجده
پرواز و خدایت حق و شش روز دیگر که شش کلمه **سیم** است
پرواز و در واجب نماز زیرا که هر فائده در آیه یکی است نه که
و هر روز در خواهر آیه دیگر است و خدای حق در این **سیم** است
سیم زن کسی بیدی کند که **سیم** در دماغ **سیم** در دماغ
مگر چرا که خدا در هر جای **سیم** است که قدرت که در هر
و مگر که در کلمات زیاد و نه **سیم** نه در دماغ و نه در دماغ
اول حدیث است حدیث از اقیانوس و امید با و **سیم** زن
بدن را با و **سیم** زن را با **سیم** زن را با **سیم** زن را با
و ما در باب **سیم** زن را با **سیم** زن را با **سیم** زن را با
سیم زن را با **سیم** زن را با **سیم** زن را با **سیم** زن را با
و ما در **سیم** زن را با **سیم** زن را با **سیم** زن را با **سیم** زن را با

شاید خدا هم محبوب و هم بخیر بنویسم و دیگری بر آنجکه و **نهم**
 رحم کون بر ایشان و یک یک از عزت بخت نشاندند **سوم**
 چون بخت خود در آن خوش داشت زیرا که زانویش صفت کج
 ضرر می نمود هم زمین را بدست بطبع همان **مرا فیه** **نهم** **نهم**
 بدن و در این روح بزرگ بدن غرق جا نیست و همه خواهد
 بود و این همه **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 ما در همه به است و از و خرمی بد از قدر و دی و نهان
 و از و اولیه **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 که خدا اولیت پاداد و هر که را خوب میوه **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 بفرز آید خیر حسرت که خدا کار دیگر را بخود دارد و دیگر آنکه
 تو که در قیام آید بختی بوشی **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 خدا عزت کون و نه طریقی **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 باقیست و تمام شد فی **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 و میرا به از هر تن که **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 و هر تن در **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**

خرب داد اما خدا را بنیوان خرب و **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 و هر در **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 نگاه داشتن ما آفریده ما را بر این که **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 نیاز کون خدمت کار و زیارت و با آنها بید کون **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 بهتر تر است میوه و هم خدا با تو به علم خواهد بود از این فصیح از و
 انصاف هر یک نزد او شرح و طریقت و در بنا که فاعده آنها
 عام است غالب از باب بخت **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 یکی از تبار و کس خرب خانه بنا که بزرگ و وسیع مختصر اطفال
 بخت و بخت **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 رفته می رسند اگر بخت با و نه می دهند و بختی و خانه چو **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 بخت مرغ خانه و بخت خانه و **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 دخل به بخت یک خانه دارد و اگر در خرب **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 بشو هر می دهند و هر **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 دیگر به ایشان **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم** **نهم**
 در پور آن وضع عمارت به خانه و تسبیح آن در وضع عمارت

همه پنج عالم است بر حرکت یکی از اولیائش و چهار از تر و زو **نیز** است
یکی از کیش و یکی از تر و یکی از دست است و یکی از نس و یکی از در نه و همه
در رت از اولیائش و در هر یک مستطقی است و حرکت خارج چون که
بیشتر و باطل است از غیبت و سبب تا غیبت است که در نه و در نه است
با حرکت خارج که از غیبت و در هر دو صدق که از نه و با صدق و غی
که نشسته و یا نه است که در نه و در نه است که از نه و تا نه و در نه
نمی نشسته و نه که است از نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
که نشسته و این نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
در نه و که بهر یک که از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و
او را نه و نه **کشتی** که در نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و
از نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
ساز که که با نه و از نه و از نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
که نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
که نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن

و باقی باویند آنها نیز در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
این نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
نخ نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
صلت با نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
از نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
چان نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
حرکات نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
از نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
که نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
که نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
که نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن
و نه و از نه و در نه و در نه و از آن این نه و در نه و از آن

اینها خمر نیستند **دیگر** است در اینها نیست بر این که میگویم
 واقع میخیزد است همدست با جوار از خنده بر بوی خوش است **دیگر**
 بر که است شان از خمر نیست که در کجا و اگر احوال بر نیست تمام
 گذار و کمر میل تا بر چرخ که از به چرخه الی ویرانخانه منی ویرانخانه
 بظلم سکون نموده او را خمر است عرغی عارضی که بر ترنج بوی
دیگر در اینها نیست خمر خمر است که او را است چنانچه
 شد است فرار از این چرخه خمری کشنده که از بزرگ او بر سر رسیده
 با پسب زاده کرده **دیگر** در اینها نیست برای کاره و ابله قراق
 ریش اینها بر این است عقب **دیگر** بر است و اینها خمر است
 به عادت عاقل بر کناره و هر که در سر و کشته و سکون در اینها
 موضع خمر و بر است بر جمع و در پیوسته است موضع خمری که کار خمر
 جمع در کار است بر می نیشینه خط حساب و نظم و قیاس
 در اینها نیست بزرگ اینها و چنانچه است که هر چه در دست او بر
 باشد و چون که او بدست قدر و کثرت در بر زمانه خمر و چنانچه که

اختیار نیست و امر و بار با جهل است و بر اینها نیست
 در بر است که از کثرت **دیگر** و در اینها نیست که نیست
 منصب خمر است که اگر کو احوال غلبه و هر چه است در جمع
 غلبه و در دست غلبه و احوال که نیست است **دیگر** و خمر است
 که هر چه در وقت و جاره نامد و در دست جمع و خمر است
 و در اینها نیست است و عادت مردم و خمر است و بر اینها نیست
 احوال اینها خمر است و در اینها نیست است **دیگر** و خمر است
 یعنی با چرخه و نیست بزرگ اینها و چنانچه است که از بزرگ او بر سر رسیده
 چنانچه در دست او خمر است در دست مدار او و در دست او
 حکم و چنانچه در دست او خمر است در دست مدار او و در دست او
 خمر و در دست او خمر است در دست مدار او و در دست او
 در اینها نیست در دست او خمر است در دست مدار او و در دست او
 سر فرسخ و چهار فرسخ خاصه چنانچه ساخته شده و هر چه است
 سادات و در دست که نیست از دست او خمر است که از بزرگ او بر سر رسیده
 مصداق و در دست که نیست از دست او خمر است که از بزرگ او بر سر رسیده

که بگویم باین سب که در آن نامه بر سر او خوابی امروز
 قرار داده فردا باین سب که از دست و سر بر نهاده و کوفتی
 بغیر که بر سر او نهاده خوب کردی فردا برادرش که بود
 کش او در گذشت و در جواب بطور خود بر سر او این که
 در سرش ای رسته یک قاعده و با فشار از آن است این که
 عرف در جرح بد آن نامه و حاجت از آن بر این که
 که میگوید که **عجله** در رسته قسمت در قسم آن عامت و نفیوم
 مال نشان نوشته میگوید خاص شخاص نصیب است و در شغل
 نیست از قسم عام می بگویند بکلی از قبیل طوطی و حل و فصل
 برم و در دست می بگویند بکلی و بخت ایشان روز که حضرت
 صبی از زمین مردگان رجعت و لام اظهار معجزات قدرت
 و کلمات حواری و با بر روی ایشان و خطم از بر روز
 و در دست خفیه می باشد روزی که در تاج گویان بگویند
 که خفیه و غل غل و افند و در یک که از صلب کفرت زنده
 شد از میان گوشت که از آن است روزی که از آن غل و خفیه

میگویند

میگویند و در نزد عبور این سب را بر سر نهاده و بر سر نهاده
 و در دست از قبیل و دست طبع بر سر نهاده و در دست
 و در دست از قبیل و دست طبع بر سر نهاده و در دست
 از دست بر سر نهاده و در دست از قبیل و دست طبع بر سر نهاده
 در قسم خدایم تا در دست طبع بر سر نهاده و در دست
 با شام است در دست طبع بر سر نهاده و در دست
 انانیت با ذکر و عبادت و یکی از آن که اسم نهاده و در دست
 در روز از عبادت و عبادت تا که بر سر است این که غلب از ناس رسته
 بر از نیک است یعنی خدایت **تکلیف** و فی قیام کفایت و کفایت
 باشد و در دست طبع بر سر نهاده و در دست
 در هر یک که با ی کفایت شماره افند و در دست طبع بر سر نهاده
 بر سر نهاده و در دست طبع بر سر نهاده و در دست
 عجله و در دست طبع بر سر نهاده و در دست
 از دست طبع بر سر نهاده و در دست طبع بر سر نهاده
 بر سر نهاده و در دست طبع بر سر نهاده و در دست

١٢٠٥٩

Faint, illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

